

ישיבת המועצה המקומית מן המניין

ישיבה מספר 5

מיום א' 3.3.2019, כ"ו אדר א' תשע"ט

נוכחים:

גב' טל אוחנה	-	ראש המועצה
מר איתן דלח	-	חבר מועצה
מר חיים בן אבו	-	חבר מועצה
מר דני לוגסי	-	חבר מועצה
מר משה פרץ	-	חבר מועצה
מר אריה דוקרקר	-	חבר מועצה
גב' נילי אהרון	-	חברת מועצה
מר אריה אברהם	-	חבר מועצה
גב' חני בריגע	-	חברת מועצה
הרב פנחס פרץ	-	חבר מועצה
גב' לודה שטיבלמן	-	חברת מועצה

משתתפים

מר שמעון רוזיליו	-	מנכ"ל המועצה
מר מוטי דהן	-	גזבר המועצה
עו"ד כרמית אהרון אמונה	-	היועמ"ש למועצה

מוזמנים:

מר אהרון חמו	-	מנהל מחלקת רווחה
מר ראובן דהן	-	עוזר גזבר
מר איליה	-	מנהל פרויקטים

תחילת הישיבה : 18:00

סדר יום:

1. שאלות:

- א' - מענה לשאלת בנושא: עובד מכונת טיאוט הישוב.
שאלת שהוגשה על ידי חברות המועצה נילי אהרון וחני בריגע
- ב' - שאלת - שפ"פ רחוב ההגנה.
שאלת שהוגשה על ידי חברות המועצה נילי אהרון וחני בריגע
2. הגדלת תב"ר 824 – "השלמות פיתוח שכונות ותיקות": מרכז מסחרי, מזרקה, כולל עבודות הכנה, אינסטלציה, צנרת, מים, משאבות, איטום וכו'
3. הגדלת תב"ר מספר 992 – "בינוי 2 כיתות גן שכונת האירוסים"
4. הגדלת תב"ר מספר 1011 – "מגרש דשא סינטטי לקהילה – רחוב רש"י"
5. תב"ר מספר 1051 – "שיקום ושדרוג שצ"פים אלכחיל ואשל"
6. תב"ר מספר 1052 – "פיתוח שצ"פ גן אשכול"
7. תב"ר מספר 1053 – "ר.מ. – שיקום כבישים ומדרכות 2017"
8. תב"ר מספר 1054 – פינוי מפגעים ופסולת בניין?
9. תב"ר מספר 1055 – "רכישת מכולות פתוחות לפסולת בניין"

הצעה לסדר יום – השתתפות בסבסוד לחצני מצוקה לקשישים.

הוגשה ע"י חברות המועצה נילי אהרון וחני בריגע.

הצעה לסדר יום – העברת תקציב על סך של 100 אלף ₪ להפעלת מרכז היום הקשיש לשלושת החודשים הקרובים.

הוגשה ע"י חברות המועצה נילי אהרון וחני בריגע.

פרוטוקול

מר שמעון רוזיליו:

חבר'ה, לפני שמתחילים את המליאה, רק עדכון. עודכנה פה מצלמה. המצלמה מחוברת לאתר המועצה. היא תתחיל לצלם בלייב כבר מהרגע הזה עד סוף המליאה. אחר כך זה יעלה גם באתר של המועצה וכמובן מי שירצה קישור יוכל לקבל את הסרטונים. יש פה גופי שמע שעודכנו כבר מתחת לשולחן. אנחנו מסודרים. הלייב שלנו הפעם יהיה גם ל,

גב' נילי אהרון:

אבל רגע, לייב צריך להיות באמת בלייב. אתה אומר שאחר כך זה יעלה.

מר שמעון רוזיליו:

לא, עכשיו, עכשיו, תוך כדי הישיבה.

גב' נילי אהרון:

עכשיו איפה אתה רואה את זה?

מר שמעון רוזיליו:

עכשיו אפשר לפתוח ולהיכנס.

גב' נילי אהרון:

ובפייסבוק?

מר שמעון רוזיליו:

באתר של המועצה. בפייסבוק.

גב' נילי אהרון:

לא, אתר זה .. פייסבוק.

מר שמעון רוזיליו:

באתר של המועצה זה יעלה אחר כך. כרגע זה בפייסבוק.

גב' חני בריגע:

זה בפייסבוק.

מר שמעון רוזיליו:

זהו.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מליאה מן המניין מספר 5. אנחנו נתחיל עם השאלות. יש שתי שאלות על סדר היום עובד מכונת טיאוט לשוב .. במליאה הקודמת והשאלת השנייה בנושא

...

גב' נילי אהרון:

שאלה, אפשר לשאול שאלה? הפרוטוקול, מתי מאשרים אותו? במליאה הזו, עו"ד כרמית אהרון אמונה

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

ככל שלא התקבלו,

דוברת:

הופץ הפרוטוקול לחברים?

גב' נילי אהרון:

בוודאי, הופץ והופצו גם הערות. בוודאי. היו גם הערות.

גב' חני בריגע:

בדרך כלל צריך להתחיל עם אישור פרוטוקולים.

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

בדרך כלל מתחילים מאישור פרוטוקול. שלחתי הערות, לא תוקנו.

(מדברים יחד)

מר שמעון רוזיליו:

נתקן, נשלח, אל תדאגי.

גב' נילי אהרון:

מה זה אל תדאגי?

מר שמעון רוזיליו:

אני אומר נתקן, נשלח.

גב' נילי אהרון:

או קיי. כרמית, מה מסגרת הזמנים החוקית לפי זה? את יכולה להסביר בבקשה?

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

של מה? של תיקון פרוטוקול?

גב' נילי אהרון:

כן. שביקשנו לתקן את הפרוטוקול, מאחר ובפרוטוקול וגם בתקציר עלה שאתם לא מחויבים על פי חוק לפרסם את התקציר אבל את הפרוטוקול כן, אין שם סיכום של ההצבעות. זאת אומרת כל החלטה שהתקבלה, לא רשום מי הצביע בעד, מי הצביע נגד, מי הצביע נמנע.

מר שמעון רוזיליו:

אין בעיה. רק אני אומר שפרוטוקול, לגבי עניין ההצבעות, יש אותו גם בכתב יד שלי, או קיי? כל מליאה אני גם ממלא פרוטוקול בכתב יד. לגבי מה שדיברת, אנחנו נעשה את התיקונים, בסדר?

גב' נילי אהרון:

אבל זה אמור היה לבוא למליאת מועצה.

גב' חני בריגע:

אז בעצם היום לא מאשרים פרוטוקול?

מר שמעון רוזיליו:

מה?

גב' חני בריגע:

אז לא מאשרים היום את הפרוטוקול הקודם? לא הבנתי.

(מדברים יחד)

מר שמעון רוזיליו:

.. את הפרוטוקול הקודם.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

קיבלתם את ההערות שלהם.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

ממליאה למליאה, קיבלת את ההערות שלהם?

גב' נילי אהרון:

נכון, קיבלו כולם.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

או קיי, אז אם הוא קיבל אז אין צורך לבקש תיקון פרוטוקול.

גב' נילי אהרון:

לא, אבל לא תוקן. לא נכון.

(מדברים יחד)

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אני לא מצליחה לשמוע, סליחה.

גב' נילי אהרון:

שנייה, אני אסביר, אני אסביר. היה פרוטוקול ובפרוטוקול נתגלעו כל מיני אי דיוקים. ביקשנו לתקן. לא היה שום מענה מצד המועצה בעניין האם יתוקן או לא יתוקן. אז כרגע אני מבקשת לדעת,

מר שמעון רוזיליו:

תוקן.

גב' נילי אהרון:

או קיי, זה אתה אומר לי. אם לא הייתי שואלת אז לא, לא היו מעלים את זה, נכון? אני מבקשת כרמית בבקשה לדעת מה מסגרת הזמנים החוקית לאשר פרוטוקול.

מר איתן דלח:

טוב כרמית, לא צריך לענות בשנייה הזאת.

גב' נילי אהרון:

סליחה, זה אמור להיות, למיטב ידיעתי כל פרוטוקול,

גב' חני בריגע:

למה? למה היא יושבת כאן?

מר איתן דלח:

שנייה, אני אסביר מאוד פשוט.

גב' חני בריגע:

כן.

מר איתן דלח:

שאלת שאלה?

גב' נילי אהרון:

נו,

גב' חני בריגע:

כן.

מר איתן דלח:

בסדר. היא תיתן תשובה. בואי נניח שטעינו,

גב' נילי אהרון:

כן.

מר איתן דלח:

והיינו אמורים להביא את זה למליאה הזאת. אז במליאה הבאה,

מר שמעון רוזיליו:

לא, זה היה ביום רביעי האחרון.

גב' חני בריגע:

בוא אני אעשה לך סדר. היועצת המשפטית יושבת פה בדיוק בשביל שאלות כאלה. יועצת משפטית, אחד התפקידים שלה זה לוודא שהמליאה מתנהלת כחוק, ואם אנחנו חושבות שיש משהו לא חוקי או לא מתנהל על פי הנוהל, זכותנו לשאול.

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

שנייה, רגע, אני רוצה לקבל תשובה.

מר איתן דלח:

לא, לא, לא ממש לא.

גב' חני בריגע:

בהחלט כך.

מר איתן דלח:

ממש לא.

גב' חני בריגע:

בהחלט. אם אתה, אתה לא אומר את זה על סמך שאתה יודע בוודאות.

מר איתן דלח:

נכון.

(מדברים יחד)

גב' טל אוחנה, רה"ע:

תנו ליועצת המשפטית לומר את תשובתה.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

על פי סעיף 54 לצו, יושב ראש הישיבה ומזכיר המועצה או מי שהסמך לכך, יאשרו את הפרוטוקול בחתימת ידם. העתק ממנו יימסר לכל אחד מחברי המועצה לא יאוחר מ-48 שעות לפני מועד הישיבה מן המניין הקרובה. זולת אם נמנע הדבר בעקבות סיבות שליושב ראש הישיבה או של מזכיר המועצה לא הייתה שליטה עליהם. במקרה כזה יימסר הפרוטוקול במועד המוקדם האפשרי.

גב' נילי אהרון:

מה הייתה הסיבה? לא הייתה שום סיבה.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

את שואלת אותי שאלות,

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

לא, מה, מה, מה תשובתך לעניין?

מר שמעון רוזיליו:

נסגור את זה השבוע.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

תשובתנו לעניין שאנחנו נפתור את זה בימים הקרובים.

גב' נילי אהרון:

אבל זה, אבל המסגרת הזמנים על פי חוק מחייבת שזה יוגש היום.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

את שלחת את ההערות שלך ביום רביעי,

גב' נילי אהרון:

נכון.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כתוב 48 שעות,

גב' נילי אהרון:

לא, לא שלחתי, שלחתי, ממתי ששלחתם את הפרוטוקול, יממה לאחר מכן אני העברתי הערות.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אז כנראה שזה היה ביום חמישי.

מר שמעון רוזיליו:

לא, ההערות עם התקציר ביום רביעי האחרון, בסדר.

גב' נילי אהרון:

כן,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה לעשות,

גב' נילי אהרון:

מה זאת אומרת?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לא היה זמן לטפל בזה. הוא קיבל את הערותיך, הוא יתקן את זה ויעביר.

גב' נילי אהרון:

אז נכון לעכשיו אני מבקשת שיירשם בפרוטוקול שהפרוטוקול הקודם לא מאושר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אין בעיה, נרשם.

גב' נילי אהרון:

או קיי.

סעיף 1 – שאילתות

א' - מענה לשאילתא בנושא: עבוד מכונת טיאוט הישוב.

שאילתא שהוגשה על ידי חברות המועצה נילי אהרון וחני בריגע

גב' טל אוחנה, רה"ע:

שאילתא בנושא עובד מכונת טיאוט הישוב. פניית חברות המועצה נילי אהרון וחני בריגע מיום 29

בינואר 19. אנחנו נחלק בעצם. יש לנו עותקים?

גב' נילי אהרון:

כן, איפה?

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

את יכולה להקריא בינתיים.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הריני לאשר את קבלת פנייתכן שבנדון אשר למען הסדר הטוב התקבלה באמצעות הדואר האלקטרוני ביום 30 בינואר 19. לאחר פניית הנושא באגף שפ"ע וכן .. ראש המועצה וממלא מקום הרב אריה אברהם, (מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

שנייה חבר'ה, תנו לה.

גב' חני בריגע:

תביא, אתה לוקח אחד, אני לוקחת את השאר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

להלן המענה ..., א' – האם יש קשר בין החברה הזוכה במכרז לבין סגן ראש המועצה? לא. ב' – האם המועצה הייתה מעורבת בבחירת העובד להפעלת המכונה? לא. ג' – האם יש קשר כלשהו עסקי או מקצועי או כל קשר אחר בין העובד שהתקבל לבין סגן ראש המועצה ו/או עם בני משפחתו, היכרות בסיסי? ...

גב' נילי אהרון:

שנייה, יש לנו שאלות הבהרה. מותר לנו?

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אחת.

גב' נילי אהרון:

לאחר המענה. אחת, שאלה הבהרה אחת?

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

ככל שהיא נובעת מהתשובות.

גב' נילי אהרון:

או קיי, לא, תגידי לי בחוק איפה מוסבר שיש לי שאלת הבהרה?

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

סעיף 42 – השואל רשאי אחרי שמיעת, כבר הראיתי לך את זה בפעם הקודמת,

גב' נילי אהרון:

כן.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אחרי שמיעת התשובה לשאול בעל פה שאלת קצרה נוספת ובלבד שתהייה נובעת מתוכן התשובה וראש המועצה או אדם אחר מטעמו יענה תשובה קצרה בעל פה. על שאילתא או על תשובה נוספת לא יתנהל ויכוח במועצה.

גב' נילי אהרון:

אין פה שום ויכוח.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

זה הסעיף. ביקשת את הסעיף.

גב' נילי אהרון:

אני אשאל. בתשובתך האם יש קשר כלשהו עסקי, מקצועי, אישי או כל קשר אחר בין העובד שהתקבל לבין סגן ראש המועצה ו/או בני משפחתו, אני רוצה לשאול ולהבהיר כאן, האם אין שום סיכוי כזה שבאיזשהו שלב בשנים האחרונות, בשנה – שנתיים האחרונות,

מר אריה אברהם:

...

גב' נילי אהרון:

עוד לא שאלתי. תנו לי לשאול את השאלה. הרב אריה, אני פונה אליך. אין שום סיכוי,

מר אריה אברהם:

את לא פונה אליי.

גב' נילי אהרון:

אני אפנה, אתה יכול לא לענות.

מר אריה אברהם:

את לא פונה אליי. כמו שאמא שלך ואת מכירה אותו, כך אותו דבר.

גב' נילי אהרון:

אני מכירה אותו?

מר אריה אברהם:

כן, בדיוק.

גב' נילי אהרון:

אני מכירה אותו? קודם כל אל תערב את אמא שלי.

מר אריה אברהם:

לא הבנתי.

גב' נילי אהרון:

על תערב את אמא שלי.

מר אריה אברהם:

אז זאת ההיכרות.

גב' נילי אהרון:

לא, אז אני רוצה,

גב' חני בריגע:

אז תגיש שאילתא.

מר אריה אברהם:

זאת ההיכרות.

גב' נילי אהרון:

אז תגיש שאילתא.

גב' חני בריגע:

אז תגיש שאילתא.

גב' נילי אהרון:

אם אמא של מכירה אותו,

מר אריה אברהם:

אני לא רוצה להגיש.

גב' חני בריגע:

אז אל תגיש.

גב' נילי אהרון:

או קיי.

מר אריה אברהם:

... יותר ברור.

גב' נילי אהרון:

אז אני רוצה,

גב' חני בריגע:

אז אל תגיש.

מר אריה אברהם:

זה עכשיו ברור.

גב' נילי אהרון:

אני רוצה, אני רוצה בבקשה לשאול האם לא היה מקרה,

מר אריה אברהם:

דרך אגב, בכלל, השאלה הזאת לא רלוונטית. היא לא, היא לא בסמכותך בכלל,

גב' נילי אהרון:

סליחה?

מר אריה אברהם:

ואת לא יכולה לשאול את השאלה הזאת.

גב' נילי אהרון:

בוודאי שכן.

גב' חני בריגע:

עובדה ששאלנו.

מר אריה אברהם:

לא.

גב' חני בריגע:

עובדה ששאלנו.

מר אריה אברהם:

ממש לא. אבל בואי, אנחנו לא, אנחנו לא,

גב' חני בריגע:

למה אתה בלחץ אבל? תענה רגוע.

גב' נילי אהרון:

תגיד לי,

מר אריה אברהם:

לא הבנתי.

גב' נילי אהרון:

הוא לא היה,

מר אריה אברהם:

זה שהיא שואלת זה לא לחץ.

גב' נילי אהרון:

הוא לא היה עובד עם הבן שלך?

גב' חני בריגע:

היום היא רגועה, כן.

מר אריה אברהם:

מה?

גב' נילי אהרון:

הוא לא היה עובד עם הבן שלך?

מר אריה אברהם:

אני לא רגוע?

גב' חני בריגע:

לא.

מר אריה אברהם:

איך קבעת?

גב' חני בריגע:

נראה ככה.

מר אריה אברהם:

נראה, אז אני אומר לך.

גב' נילי אהרון:

הוא לא היה עובד עם הבן שלך, כשהבן שלך היה קבלן בנייה?

מר אריה אברהם:

לא.

גב' נילי אהרון:

הוא לא היה עובד אתו?

מר אריה אברהם:

לא עונה לך, זה לא קשור.

גב' נילי אהרון:

אני שואלת.

מר אריה אברהם:

זה לא רלוונטי.

גב' נילי אהרון:

שאלת הבהרה.

מר אריה אברהם:

את לא יכולה לשאול.

גב' נילי אהרון:

בטח שאני יכולה לשאול.

גב' חני בריגע:

.. בסופר החדש, הוא עשה אותם.

גב' נילי אהרון:

את ה.. בסופר החדש, הוא לא עשה אותם?

מר אריה אברהם:

גברת,

גב' נילי אהרון:

הוא לא מסיע את אשתך?

מר אריה אברהם:

אני לא מעסיק, לא מעסיק ולא מתעסק בזה.

גב' חני בריגע:

לא אתה. אתה ובני משפחתך.

מר אריה אברהם:

קיבלתם תשובות.

גב' חני בריגע:

זה מה שכתוב שם.

מר אריה אברהם:

שלום ולהתראות. הלאה.

גב' נילי אהרון:

אז אני מבקשת לקבל הבהרה,

מר אריה אברהם:

לא לקבל, את לא תקבלי.

גב' נילי אהרון:

שאלתי שאלה.

מר אריה אברהם:

לא, לא תקבלי.

גב' נילי אהרון:

זכותי לשאול.

מר אריה אברהם:

את סתם עכשיו גוררת זמן.

גב' נילי אהרון:

את השאלה.

מר אריה אברהם:

לא. קיבלת תשובה ובזה זה נגמר.

גב' נילי אהרון:

לא קיבלתי תשובה. תן לי,

גב' חני בריגע:

מה זה היכרות בסיסי?

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

לא, אבל גם לי מגיע, גם לי מגיע,

גב' נילי אהרון:

סליחה,

גב' חני בריגע:

גם למי מגיע שאלה.

גב' נילי אהרון:

טל, טל, טל,

גב' חני בריגע:

גם לי מגיע שאלת הבהרה.

גב' נילי אהרון:

סליחה.

גב' חני בריגע:

מגיע לי שאלת הבהרה. שתינו חתומות על זה, לא?

גב' נילי אהרון:

למה אתם כל כך לחוצים?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לא, ...

גב' חני בריגע:

אני רוצה להבין מה זה היכרות בסיסית.

מר שמעון רוזיליו:

אנחנו רגועים מאוד.

גב' חני בריגע:

אין בעיה.

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

סליחה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הוא ענה על זה.

גב' נילי אהרון:

לא, הוא לא ענה על זה.

גב' חני בריגע:

לא, אבל אני צריכה לשאול.

מר אריה אברהם:

זה שלא מוצא חן בעיניך התשובה, זה בסדר,

גב' חני בריגע:

אני צריכה לשאול.

מר אריה אברהם:

אבל גמרנו.

מר שמעון רוזיליו:

הוא בשיא הרוגע.

גב' חני בריגע:

אני צריכה לשאול.

מר אריה אברהם:

את יכולה לשאול וזאת אותה תשובה.

גב' חני בריגע:

לא שואלת אותך אבל.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הלאה, כן.

גב' חני בריגע:

אני לא שואלת אותך אבל.

מר אריה אברהם:

אני אענה לך.

גב' חני בריגע:

לא, אבל באמת אני לא רוצה לשאול אותך.

מר אריה אברהם:

אל תשאלי את. תשאלי מה שאת רוצה לעניין רק.

גב' חני בריגע:

או קיי, סבבה.

מר אריה אברהם:

אותה תשובה.

גב' נילי אהרון:

תירגע אריה, תירגע. הכול בסדר.

גב' חני בריגע:

לא, לא, אני רוצה להגיד,

מר אריה אברהם:

הכול מצוין, הכול מצוין.

גב' נילי אהרון:

הכול באמת מצוין.

גב' חני בריגע:

אני רוצה להבין מה המשמעות של המושג היכרות בסיסית. זה לא ברור לי. זה בגוף השאלה.

גב' נילי אהרון:

כן.

גב' חני בריגע:

התשובה לשאלתא לא ברורה לי. מה זה היכרות בסיסית?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

היכרות כמו כל אדם מהישוב את אותו אדם.

גב' חני בריגע:

זה היכרות בסיסית?

גב' נילי אהרון:

היכרות בסיסית של העבודה. למיטב ידיעתך, על אף שהבאנו פה,

ב' – שאלתא – שפ"פ רחוב ההגנה.

שאלתא שהוגשה על ידי חברת המועצה נילי אהרון

גב' טל אוחנה, רה"ע:

.. כפי שאמר הרב אריה, אנחנו ממשיכים לשאלתא הבאה. שפ"פ רחוב ההגנה. פניית חברת המועצה נילי אהרון מתאריך 26 בפברואר 19. הריני לאשר קבלת פנייתכם שבנידון אשר למען הסדר הטוב התקבלה באמצעות דואר אלקטרוני ביום 26 בפברואר 19. לא משנה. להלן המענה

על השאילתא כסדרה. א' – האם יש עוד שפ"פים בירוחם? האם משלמים התושבים על תאורת רחוב? לא. ב' – במידה והיו, מדוע במקרה רחוב ההגנה נמצאים התושבים,

גב' חני בריגע:

נאלצים,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

נאלצים התושבים לשלם עבור תאורת הרחוב? מדובר בתאורה של המגרש בתחום הרכוש המשותף. ככל שהדיירים נדרשים לשלם על עמודי התאורה המצויים על שצ"פ להבדיל מאלו הממוקמים בגבול המגרש של הבית המשותף, המועצה תפעל מול חברת החשמל להסדיר זאת ולחבר עמודי התאורה בשצ"פ בלבד למרכזיית התאורה העירונית או כל פיתרון אחר, לאחר שהנושא ייבחן מול הקבלן שבנה את הפרוייקט. ג' – מי התקין את עמודי התאורה או כל גוף אחר לרבות המועצה? למיטב ידיעת המועצה הקבלן אשר בנה את הבניינים ו/או מי מטעמו התקין את עמודי התאורה. המועצה ו/או מטעמה לא התקינו את עמודי התאורה. ד' – מה המקור התקציבי של פיתוח השכונה הכוללת תאורת רחוב? פיתוח כביש הגישה והשצ"פ באחריות הקבלן שזכה במכרז. ה' – מדוע נתקבלה החלטה להתקין עמודי תאורת רחוב בשטח שאינו פרטי? המועצה לא קיבלה החלטה להתקין עמודי התאורה בשטח הפרטי. הקבלן אשר בנה את הפרוייקט עשה כן. לתשומת ליבך ולידיעתך.

גב' נילי אהרון:

יש לי שאלת הבהרה. אם לטענתך אין שום קשר להחלטה הזו למועצה, נכון? הכול לפי מה ש, מהתשובה, לפי מה שעולה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

שום קשר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

זה קבלן שקיבל מרמ"י בעצם את האחריות על הפיתוח של המגרשים.

גב' נילי אהרון:

המועצה לא השקיעה, לא דנה על כך בשום שלב?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

המועצה נתנה היתרים לתוכניות המפורטות שהקבלן ביצע אותן. המועצה אישרה בסוף התהליך עבור רמ"י שהעבודות בוצעו. אבל לא, לא מימנה אותם ולא עשתה שום דבר. כל דבר עבר בעצם דרך .. פיתוח של רמ"י ישירות לקבלן.

גב' נילי אהרון:

מלבד העניין של ה, מלבד העניין של ועדת תכנון ובנייה, לא עסקתם פה בהיתר? אני שואלת האם באיזשהו שלב המועצה הייתה חלק שותפה או ידעה על ההחלטה הזו של הקבלן לבוא ולהתקין שם גופי, עמודי תאורה, זה עמודי תאורה, זה עמודי חשמל, עמודי תאורה. האם המועצה הייתה שותפה לזה או שזה על דעת עצמו של הקבלן ולא,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

למיטב ידיעתנו.

גב' חני בריגע:

רמ"י מעבירה ישירות לקבלנים תשלומים?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן. ברגע ש, ברגע שקבלן, הם מבצעים דרכה את הבנייה והפיתוח, היא עושה את זה, כן.

גב' נילי אהרון:

לא עובד דרך המועצה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כמו שמשרד השיכון עושה.

מר דני לוגסי:

לא, הקבלן זוכה. לא, אני רוצה להעיר משהו. הקבלן זכה במכרז,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

... ישירות.

מר דני לוגסי:

הקבלן זכה במכרז, כל הבנייה שלו, אני גם במקרה יודע מי זה הקבלן, הוא בנה את כל שלושת הבלוקים האלה, הוא אחראי על הפיתוח, על התאורה, על הכול, ויש שמה איזה פשלה, שהתאורה, זאת אומרת בתוך הרחוב, חייבו את ה, הוא הכניס את זה לתוך התושבים.

גב' נילי אהרון:

נכון.

מר דני לוגסי:

אבל זה הקבלן, זה לא המועצה. לכן שמעון לקח את הנושא הזה באופן אישי. אני ישבתי אתו והוא אמר אנחנו בודקים את זה דרך חברת חשמל. ניכנס לעובי הקורה, נראה מה קרה שם. בדקתי שגם שפ"פים בשקד אין, אמרו שיש גם, חלק ממעגלים, שהדיירים משלמים. אין בשום,

גב' נילי אהרון:

לא, יש שפפ"ים אבל הם לא משלמים.

מר דני לוגסי:

אין בשום מקום בירוחם,

גב' חני בריגע:

יש שפ"פים אבל לא משלמים.

מר דני לוגסי:

בדקנו.

(מדברים יחד)

מר דני לוגסי:

היחידי שהקבלן, לא משנה, היחידי שהקבלן עשה שם איזה מחדל של התאורה, שהוא הכניס אותה בתוך הרחוב, ואנחנו מתקנים את זה.

גב' נילי אהרון:

האם המחדל הזה מעולם לא היה ידוע בשום שלב למועצה?

מר דני לוגסי:

תראי, הוא שם את העמודים בחוץ. מאין לי לדעת?

גב' נילי אהרון:

אני שואלת את טל.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אני עניתי. למיטב ידיעתי לא.

מר דני לוגסי:

לא.

גב' נילי אהרון:

זה בהסתמך עם גורמי המקצוע או ש,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מן הסתם.

גב' נילי אהרון:

או קיי, בסדר.

מר שמעון רוזיליו:

בכל מקרה זה בבדיקה.

סעיף 2 - הגדלת תב"ר 824 – "השלמות פיתוח שכונות ותיקות": מרכז מסחרי, מזרקה כול

עבודות הכנה, אינסטלציה, צנרת, מים, משאבות, איטום וכו'

גב' טל אוחנה, רה"ע:

סעיף מספר 2 – הגדלת תב"ר 824 – "השלמות פיתוח שכונות ותיקות": מרכז מסחרי, מזרקה, כולל עבודות הכנה, אינסטלציה, צנרת, מים, משאבות, איטום וכו'. גוש 39701 חלקה 5, גוש 39886 חלקה 4. סכום התב"ר 7.600 מיליון שקלים. מקור תקציבי 2 וחצי מיליון שקלים ממשדד השיכון, 4 וחצי מיליון שקלים מינהל מקרקעי ישראל, 300 אלף שקלים מינהל מקרקעי ישראל. אנחנו מגדילים את התב"ר הזה בעוד 200 אלף שקלים נוספים ממקור תקציבי של משרד הפנים. מתקציבי הפיתוח שלהם. בסך הכול סכום התב"ר כולל 7,500 מיליון שקלים. מי בעד?

גב' נילי אהרון:

שנייה.

גב' חני בריגע:

רגע.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' חני בריגע:

על מה זה הולך? מה עוד? מה הולך לקרות שם?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן, איליה בוא.

גב' נילי אהרון:

קודם כל לפני שאתה עונה, אני רוצה לדעת האם כל הסכום, מדובר ב-7 וחצי מיליון שקלים,

גב' חני בריגע:

רק על המזרקה?

גב' נילי אהרון:

זה רק על המזרקה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לא, הגדלה. שימו לב,

גב' חני בריגע:

לא, לא, לא, לא הבנת. עד היום, עד היום,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כל הפעולות.

גב' נילי אהרון:

מה זה כל הפעולות? איליה אתה יכול לפרט לנו.

מר מוטי דהן:

רגע, רגע, אני אסביר את התקציב ואחר כך איליה יסביר מה עושים עם זה. זה תקציב ישן מאוד.

זה לא חדש. כבר חלקו הגדול כבר בוצע. נשאר משהו,

גב' חני בריגע:

משה, אתה יכול ל,

מר מוטי דהן:

כמה נשאר?

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

אני לא רואה אותו. מה קרה.

מר מוטי דהן:

מתוך התקציב הזה 10.300 מיליון שמיועדים להסדיר את החנייה בין הסופר לבלוק הזה, איפה

שבונים היום,

גב' חני בריגע:

נו,

מר מוטי דהן:

בנוסף לזה עכשיו עוד 200 אלף שקל ממשרד הפנים כדי להשלים את החנייה.

גב' חני בריגע:

אז מה-7,300, 1.300 מיליון מיועד לחנייה ועכשיו זה יהיה 1.5 מיליון לחנייה.

מר מוטי דהן:

זה תקציב מאוד ישן.

גב' חני בריגע:

אני רואה, לפני המספר שלו.

מר מוטי דהן:

רובו הגדול כבר בוצע. זה מה שבוצע במרכז המסחרי, הריצוף, המזרקה וכולי. נותר 1.300 מיליון,

גב' חני בריגע:

כן,

מר מוטי דהן:

יש יתרה כדי להסדיר את החנייה בצד הזה, בין הסופר לבניין, להרחיב שם את החנייה ואנחנו מגדילים את זה עכשיו ב-200 אלף שקל. סך הכול יעמוד לרשותנו יתרה של 1.5 מיליון להסדרת החנייה.

גב' נילי אהרון:

או קיי, עכשיו שאלה איליה. או קיי, לא, לך מוטי בעצם. אתה התעסקת בתקציב. תגיד לי כמה, כמה כסף הוקצה מסך כל התקציב למזרקה? אתה יודע להגיד לי?

מר מוטי דהן:

זה היה יחד עם המרכז. זה היה פרויקט אחד.

גב' נילי אהרון:

לא משנה, אבל כשאתה רושם משהו ברמה המשפטית, כשאתה רושם משהו, אתה לא יכול לייעד תב"ר למשהו אחד כשאתה רושם משהו אחר.

מר מוטי דהן:

אז אי אסביר.

גב' נילי אהרון:

פה רשום מזרקה כולל עבודות הכנה,

גב' חני בריגע:

אינסטלציה,

גב' נילי אהרון:

אינסטלציה, צנרת, מים, משאבות, איטום. מרכז מסחרי,

גב' חני בריגע:

מרכז מסחרי זה המיקום.

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

הפירוט, הפירוט,

מר מוטי דהן:

אני אקרא לכם.

גב' חני בריגע:

אי אפשר להבין מפה.

מר מוטי דהן:

כתוב ככה: מרכז מסחרי, מזרקה כולל עבודות הכנה, אינסטלציה, צנרת מים, משאבות איטום וכדומה.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר מוטי דהן:

זה כל השיפוף של כל המרכז המסחרי בכללותו כולל המזרקה. או קיי?

גב' נילי אהרון:

כמה המזרקה עלתה בלבד?

מר מוטי דהן:

לא יודע, לא זוכר.

מר איתן דלח:

למה זה רלוונטי?

גב' נילי אהרון:

בטח שזה רלוונטי. מה איתן,

גב' חני בריגע:

איתן, אתה לא יכול להיות, לשאול אותי מה רלוונטי ומה לא. באמת שאתה לא יכול. גם אם אתה תשאל שאלה לא רלוונטיות, אני לא אגיד לך שהיא לא רלוונטית, כי לך היא רלוונטית.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן, רציתם לשאול את איליה?

גב' חני בריגע:

זה לא יכול להמשיך.

גב' נילי אהרון:

כן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

בבקשה.

מר איתן דלח:

או קיי.

גב' חני בריגע:

תודה.

גב' נילי אהרון:

אני לא יודעת את מי לשאול, מי מוסמך לענות על זה, אבל כרגע מוטי אתה לא יודע להגיד לי כמה מסך כל התקציב,

מר מוטי דהן:

לא, אני צריך לראות בחשבון. זה פרויקט אחד, הסברתי. המזרקה היא בתוך הפרויקט של המרכז המסחרי שהוא כולל את כל השיפוץ בכללותו.

גב' נילי אהרון:

אין בעיה. אנחנו כבר מליאה חמישית מן המניין ואתה יודע שאנחנו באות מוכנות, ואני מבקשת שכל תב"ר שאתם מגיעים, תבואו מוכנים.

מר מוטי דהן:

לא תקבלו, לא תקבלו.

גב' נילי אהרון:

מה,

מר מוטי דהן:

מה שאת מבקשת,

גב' נילי אהרון:

למה לא נקבל?

מר מוטי דהן:

כי אני אגיד לך למה.

גב' נילי אהרון:

אתה מבקש שנצביע על תב"ר,

מר מוטי דהן:

את רוצה שאני אביא לך את החשבון, את החשבונות של המזרקה?

גב' נילי אהרון:

אני רוצה לדעת,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

.. ספציפית,

גב' נילי אהרון:

אני חושבת שהציבור צריך לדעת כמה המזרקה הזו עלתה.

מר מוטי דהן:

תגשי שאילתא.

גב' נילי אהרון:

למה צריך להגיש שאילתא?

מר מוטי דהן:

תגשי שאילתא.

מר חיים בן אבו:

למה רק המזרקה ולא כל השיפוץ?

מר מוטי דהן:

תגשי שאילתא.

גב' נילי אהרון:

כי אני אגיד לך.

מר מוטי דהן:

אני כולה הבאתי הגדלה של תב"ר.

(מדברים יחד)

מר מוטי דהן:

את יכולה לשאול גם כמה עלו המדרגות.

גב' נילי אהרון:

אני אגיד לך למה.

מר חיים בן אבו:

מה זה מעניין כמה עלה המזרקה?

גב' חני בריגע:

חיים, אני אסביר לך.

(מדברים יחד)

גב' טל אוחנה, רה"ע:

יש שאלה לגבי הגדלת התב"ר?

גב' נילי אהרון:

כן, אנחנו נשאל.

גב' חני בריגע:

רגע, אני רוצה לענות לחיים.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

יש לנו 10 דקות אז תתני לנו את ה-10 דקות.

גב' חני בריגע:

כתוב פה שכל השיפוץ, עכשיו הם מסבירים שכל השיפוץ עלה 7 וחצי מיליון שקלים.

מר חיים בן אבו:

או קיי.

גב' חני בריגע:

ואני שואלת כמה מה-7 וחצי זה רק המזרקה. זה הכול.

גב' נילי אהרון:

לגיטימי לשאול שאלה כזאת?

מר דני לוגסי:

אז אחרי זה תשבי,

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

אבל אם לך זה לא לגיטימי, זה בסדר חיים.

גב' נילי אהרון:

לנו זה לגיטימי.

גב' חני בריגע:

לנו זה לגיטימי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

כל דבר אתם,

מר מוטי דהן:

כמו שאת שואלת כמה עלתה המזרקה, את יכולה לשאול כמה עלו המדרגות, כמה עלו,

מר חיים בן אבו:

כמה הצנרת,

מר מוטי דהן:

כמה עלתה הצנרת, כמה עלה לוח מודעות.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

... בואו, אנחנו מדברים על ההגדלה.

מר מוטי דהן:

תגישי בקשה, בואי תסתכלי על החשבונות ותראי כמה כל דבר עלה.

גב' נילי אהרון:

אני אגיד לך מוטי למה התעקשתי על המזרקה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

כי אני רוצה לדעת מה כסף הושקע במזרקה וכמו שאתה יודע ואתה בעל ניסיון אדון מוטי, שתב"רים זה לא לשוטף, נכון? לכן אני רוצה לדעת כמה כסף הושקע במזרקה,

מר מוטי דהן:

אז אמרתי לך תבקשי,

גב' נילי אהרון:

תן לי לסיים,

מר מוטי דהן:

תבקשי לראות,

גב' נילי אהרון:

תן לי לסיים את השאלה,

מר מוטי דהן:

תבקשי לראות מסמכים, נשים לך את החשבון, תראי כמה עלה כל דבר.

גב' חני בריגע:

בסדר, אתה יודע מה, אז בוא אני אשאל אותך שאלה אחרת.

מר מוטי דהן:

את רוצה שאני אבוא עם החשבונות?

גב' נילי אהרון:

אתה לא נותן לסיים את השאלה.

מר מוטי דהן:

כולה אנחנו מגדילים תב"ר של 200 אלף שקל.

גב' חני בריגע:

אין בעיה.

גב' נילי אהרון:

מה זה כולה?

מר מוטי דהן:

את רוצה שאני אביא לך את כל החשבונות של המרכז המסחרי?

גב' חני בריגע:

מוטי, מוטי,

גב' נילי אהרון:

כן.

גב' חני בריגע:

מוטי, אתה יודע שכל תב"ר הוא, יש לו גם עלות שוטפת של החזקה.

מר מוטי דהן:

לא, אבל זה לא הגיוני מה שאתן שואלות.

גב' חני בריגע:

לא, אז אני אשאל אותך אחרת.

מר מוטי דהן:

יש את הפרויקט של 7 וחצי מיליון שקל.

גב' חני בריגע:

אז אני אשאל אותך אחרת.

מר מוטי דהן:

אמרתי כמה זה עלה עד היום, מה היתרה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אבל היא רוצה לשאול אותך על ...

מר מוטי דהן:

אם רוצים לעיין כמה כל דבר עלה, בואו, אני אשים לכם את החשבונות.

גב' נילי אהרון:

ספציפית על המזרקה שאלנו. אם תיתן לנו לשאול, אתה תשמע את השאלה.

מר מוטי דהן:

כן.

גב' נילי אהרון:

אם אתה רוצה להגיד את מה שיש לך להגיד, תגיד, תסיים ואז אנחנו נשאל את השאלה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן, בבקשה.

גב' נילי אהרון:

סיימת? אני יכולה לשאול את השאלה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר מוטי דהן:

כן.

גב' נילי אהרון:

תודה. אני שאלתי ספציפית על המזרקה, מאחר ותב"ר, אתה יודע שתב"ר זה לא תקציב שוטף, זה לא על החזקה. נכון?

מר מוטי דהן:

כן, נו,

גב' נילי אהרון:

אני רוצה לדעת כמה הושקע במזרקה בסך הכול כדי לבנות אותה וכמה,

גב' חני בריגע:

ולתחזק אותה.

גב' נילי אהרון:

אנחנו צריכים לשלם מדי חודש או שנה או שנתיים,

גב' חני בריגע:

התחזוק שלה.

גב' נילי אהרון:

בדיוק, לתחזק אותה.

גב' חני בריגע:

האם זה מתקצב בשוטף? האם אנחנו,

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

תן לו, הוא רוצה לסתום לנו את הפה מהר, תן לו להתחיל לפני.

מר אריה אברהם:

אני נותן לך זמן.

גב' חני בריגע:

הוא רוצה לתת לנו ככה.

מר אריה אברהם:

עכשיו אני נותן לך זמן.

גב' נילי אהרון:

השעון חול הזה לא עובד עליי.

מר אריה אברהם:

.. את הדברים אליי.

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

מוטי, השאלה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

קדימה.

גב' חני בריגע:

מוטי, השאלה היא כזאת. הלוא כל תב"ר יש לו עלויות תחזוקה,

מר מוטי דהן:

תחזוקה של ה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

תיכף,

גב' חני בריגע:

אנחנו לא יודעות איפה זה נמצא בתקציב השוטף. אתה יכול כל פעם להראות לנו איפה זה נמצא

בתקציב השוטף? במידה וזה קיים. אם לא קיים, גם צריך להיאמר.

מר מוטי דהן:

המזרקה יש לה שנתיים הפעלה, זה במכרז. אותו קבלן שזכה הוא מחויב להפעיל אותה שנתיים.

אחרי שנתיים אנחנו,

גב' נילי אהרון:

מי זה הקבלן שזכה?

מר מוטי דהן:

אלאזברה.

גב' נילי אהרון:

אלאזברה זכה במכרז של הבריכה?

מר מוטי דהן:

כן.

גב' נילי אהרון:

של המזרקה?

מר מוטי דהן:

כן.

מר איתן דלח:

של המזרקה, של השיפוץ הכולל.

מר מוטי דהן:

על המרכז כולו.

גב' נילי אהרון:

והוא אמור לתפעל את זה גם.

מר מוטי דהן:

במהלך השנתיים הראשונות.

גב' נילי אהרון:

או קיי, מתב"ר אפשר לתת לו את הסכום הזה כדי שיתפעל בשוטף? שאלה בסיסית ברמה המשפטית.

מר מוטי דהן:

זה מכרז שלו,

גב' נילי אהרון:

כרמית, את יכולה לענות על זה?

מר מוטי דהן:

במכרז שלו,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

מה, עניינים תקציביים?

גב' נילי אהרון:

לא, אני שואלת,

גב' חני בריגע:

לא, האם, הרי תב"ר אי אפשר להיות בשוטף. האם הקבלן מקבל במסגרת זה שהוא זכה ויש לנו כביכול שנתיים אחריות,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אני לא יודעת מה קבוע במכרז. אם במסגרת, אני לא זוכרת את המכרז הזה.

מר איתן דלח:

שנתיים אחריות זה נשמע ...

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אם במסגרת המכרז היה לו אחריות של שנתיים,

מר איתן דלח:

זה לא שוטף.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אז איפה הבעיה?

גב' נילי אהרון:

ההחזקה של ה,

מר איתן דלח:

שנתיים אחריות,

גב' נילי אהרון:

של המזרקה,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

נו,

גב' חני בריגע:

הרי יש החזקה.

גב' נילי אהרון:

אני שאלתי אותך על ההחזקה מוטי. זה נכנס בתוך התקציב הזה או לא נכנס בזה? שנייה.

מר מוטי דהן:

אני אענה לך.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר מוטי דהן:

במכרז עצמו מעוגן שהקבלן יפעיל את המזרקה למשך שנתיים ואחר כך נסגור אותה.

גב' נילי אהרון:

אז תודה.

מר מוטי דהן:

מה לא ברור?

גב' נילי אהרון:

אני שואלת את כרמית.

גב' חני בריגע:

הכול ברור.

גב' נילי אהרון:

אני שואלת את כרמית, האם במכרז של תב"ר יכול להיות הפעלה?

מר מוטי דהן:

אבל למה השאלות האלה?

גב' נילי אהרון:

אני שואלת אותך שאלה משפטית.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

ברור, אם קבעת את זה כתנאי במכרז,

גב' נילי אהרון:

כי תב"ר לא יכול להיות ...

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

לא תב"ר. אם את במסגרת המכרז קבעת שהעבודה תבוצע, קבעת איזה ... של העבודה וכללת

בתוכו גם את ההפעלה, איפה הבעיה?

גב' נילי אהרון:

טוב, אז קיי, עכשיו שאלה נוספת בבקשה. הגגונים האלה שהותקנו, הפחונים, גגוני הפח האלה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מעל הפרגולה.

גב' נילי אהרון:

מעל הפרגולות, זה גם נכנס בתקציב הזה?

מר מוטי דהן:

בוודאי. ברור.

גב' נילי אהרון:

בתוך התב"ר הזה?

מר מוטי דהן:

כן.

גב' נילי אהרון:

או קיי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי.

גב' נילי אהרון:

אז אתה לא יודע להגיד לי כמה עולה לתחזוק,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לא.

גב' נילי אהרון:

סליחה, לא סיימתי טל.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הוא אמר לך שהוא לא יודע.

גב' נילי אהרון:

תני לי לשאול את השאלה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הוא אמר כבר.

גב' נילי אהרון:

תירגע.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

שמעת את התשובה.

גב' נילי אהרון:

הכול בסדר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הוא אמר לך שהוא לא יודע.

גב' נילי אהרון:

טל, טל, תירגעי. הכול בסדר. תירגעי.

גב' לודה שטיוולמן:

מה זה, אנחנו בשוק? מה זה?

גב' נילי אהרון:

אני יודעת שיש לך, אני יודעת שאת נוהגת,

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

לא, את לא רגועה. את יש לך משהו בשבע. אני לא בטוחה שתספיקי, בסדר? את לא תספיקי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

יש עוד שאלה?

גב' נילי אהרון:

כי את לא יכולה,

גב' חני בריגע:

שמעון, מה יהיה? שמעון?

מר שמעון רוזיליו:

אז נגמור את זה בשמונה.

גב' נילי אהרון:

שמעון, אליך אני בכלל לא ...

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

אליך אני לא מתייחסת.

מר שמעון רוזיליו:

אל תתייחסי.

גב' נילי אהרון:

אני רוצה,

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

אתה עונה על עניינים מקצועיים שמעון?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' חני בריגע:

בוא, יש לנו שעון חול, אתה הבאת אותו, נכון?

מר שמעון רוזיליו:

אם צריך, אני עונה על הכול.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הלאה.

גב' נילי אהרון:

אז שנייה, שנייה בבקשה, רק הבהרה לצורך העניין כי מי שמנהל את המליאה לא יודעת לשים לזה סוף אז אני מבקשת בבקשה כרמית, אני מפנה אליך שאלה. האם מנכ"ל המועצה יכול להתערב במהלך המליאה בעניינים שלא קשורים,

מר שמעון רוזיליו:

כן.

גב' נילי אהרון:

תן לה לענות.

מר שמעון רוזיליו:

מנכ"ל המועצה יכול,

גב' נילי אהרון:

תן לה לענות.

מר שמעון רוזיליו:

לענות אם צריך,

גב' נילי אהרון:

תן לה לענות.

מר שמעון רוזיליו:

בכל דבר ועניין.

גב' נילי אהרון:

תן לה לענות.

מר שמעון רוזיליו:

שאלת את שר הפנים.

גב' נילי אהרון:

תן לה לענות.

מר שמעון רוזיליו:

...

גב' נילי אהרון:

תן לה לענות.

מר שמעון רוזיליו:

וחיכינו לתשובה. הוא ענה לך תשובה.

גב' נילי אהרון:

תן לה לענות.

מר שמעון רוזיליו:

כל עוד,

גב' נילי אהרון:

שמעון תירגע.

מר שמעון רוזיליו:

אני עונה לך על הכול.

גב' נילי אהרון:

אתה לא עונה על שום דבר כי אני אומרת לך שאני לא פונה אליך.

מר שמעון רוזיליו:

כל עוד אני רוצה לענות כאן, אני עונה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

חברים,

מר שמעון רוזיליו:

לא שואל אותך.

גב' נילי אהרון:

יופי.

מר שמעון רוזיליו:

תפני לשר הפנים.

מר אריה אברהם:

זה לא על סדר היום. אני מאוד מצטער.

גב' נילי אהרון:

תירגע עם ניפופי הידיים שלך.

מר אריה אברהם:

זה לא על סדר היום.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

בואו נמשיך.

גב' נילי אהרון:

...

גב' טל אוחנה, רה"ע:

חברים, מי בעד?

גב' נילי אהרון:

אתה לא תוציא אותי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מי בעד? מי בעד? מי נגד?

גב' נילי אהרון:

אל תצביעי. לא, אנחנו לא מצביעות בכלל. סליחה, אני מתנצלת.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

סעיף מס 2 הגדלת תב"ר 824 , 9 חברי מליאה בעד. חני ונילי מתנגדות להצביע.

הלאה. סעיף מספר 3.

גב' נילי אהרון:

לא ייתכן שיגזלו את הזמן שלנו,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

...

גב' נילי אהרון:

סליחה טל, טל את לא תעשי ...

סעיף 3 - הגדלת תב"ר מספר 992 – "בינוי 2 כיתות גן שכונת האירוסים"

גב' טל אוחנה, רה"ע:

בינוי 2 כיתות גן שכונת האירוסים. סכום התב"ר 2,253,838 שקלים. המקור התקציבי הגיע ממשרד החינוך 1,503,838 שקלים, עם תוספת תקציבים של 750 אלף שקלים ממינהל מקרקעי ישראל. סכום הגדלת תב"ר הוא 261,330 שקלים, כשגם המקור התקציבי לו הוא ממשרד החינוך. סכום התב"ר הכולל עומד על 2,515,168 שקלים. מי בעד?

גב' חני בריגע:

רגע,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

שנייה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה השאלה?

גב' חני בריגע:

במליאה הקודמת,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן,

גב' חני בריגע:

הצבענו על תב"ר 993.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' חני בריגע:

שזה בדיוק אותם סכומים.

מר מוטי דהן:

נכון.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' חני בריגע:

אחד לאחד בשכונת האגם. איפה זה שכונת האירוסים?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

שכונת האגם זה שכונה דרומית ושכונת האירוסים זה שכונה לכיוון הצפוני, שכונה ...

גב' חני בריגע:

אתה יכול, קודם לא לברור לי איך 993 אושר לפני 992, סתם, משה תעשה לי טובה. אתה יכול,

אתה לא זה, אז,

מר משה פרץ:

אני ממש מצטער.

גב' חני בריגע:

תן לי רק לראות אותו.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

זה הגדלה.

גב' חני בריגע:

לא.

מר מוטי דהן:

זה גנים דו כיתתיים.

גב' חני בריגע:

מה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הגדלה. זה לא התב"ר המקורי.

מר חיים בן אבן:

זה לא תב"ר,

גב' נילי אהרון:

גם בפעם הקודמת הגדלנו.

גב' חני בריגע:

גם פעם קודמת,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

נכון. תלוי מתי הגיעה ההרשאה. תלוי מתי הגיעה ההרשאה.

מר מוטי דהן:

זה אותו, אותו תקציב לשני,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

זה אותו סיפור.

מר מוטי דהן:

פעמיים גנים דו כיתתיים. זה אותו סכום.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

התוספות הן אותן תוספות.

מר מוטי דהן:

אותה תוספת, זה תוספת מאחר ואנחנו מקבלים, אחרי שאנחנו מתחילים את הבנייה, מקבלים

את התוספת הזאת.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר מוטי דהן:

זה לפי פרמטרים של מרחק, שיפוע וכדומה. בגלל זה, זה יצא אותו דבר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אותו דבר.

מר מוטי דהן:

בדיוק אותו דבר.

גב' חני בריגע:

או קיי, אבל למה, איך יצא, אני רוצה להבין שאני לא אשאל אותך את השאלה הזאת שוב. איך יוצא ש-993 אישרנו לפני ו-992 אחרי? מבחינת הסדר רץ.

מר מוטי דהן:

על פי שלבי בנייה. הם נותנים את זה בשלבים מסוימים. לא שניהם בונים אותם ביחד. אחד התחיל ואחר כך השני, אז זה יבוא אחד אחרי השני.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי.

גב' נילי אהרון:

שנייה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

תירגעו, לאט, תפתח את השעון, פתחת?

מר שמעון רוזיליו:

נגמר.

גב' נילי אהרון:

לא, השעון נפתח מתי שאני מתחילה לדבר.

מר שמעון רוזיליו:

לא.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי.

גב' נילי אהרון:

תפתח את השעון.

גב' חני בריגע:

לא, לא, לא,

גב' נילי אהרון:

10 דקות לכל אחד.

גב' חני בריגע:

כרמית בבקשה, תסבירי לו.

מר שמעון רוזיליו:

עברו 10 דקות.

גב' נילי אהרון:

10 דקות לכל אחד.

גב' חני בריגע:

לא, לא, שמעון לכל אחד 10 דקות.

גב' נילי אהרון:

אתה רוצה לעשות את זה ילדוטי, אנחנו נעשה את זה ילדוטי.

מר שמעון רוזיליו:

רציני מאוד.

גב' נילי אהרון:

יופי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הלאה, מה השאלה?

גב' חני בריגע:

שמעון,

גב' נילי אהרון:

אני, אני אגיד את מה שיש לי להגיד ואני אשאל את מה שיש לי לשאול. קודם כל אני רוצה לדעת

מי הקבלן שמבצע את הדבר הזה. אתה יודע להגיד לי?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

יודי אופק זה שניהם. גם באירוסים וגם, זה יודי אופק, נכון?

מר מוטי דהן:

יודי אופק.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

הוא עשה פרויקטים בירוחם?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר דני לוגסי:

מלא.

גב' נילי אהרון:

כמו מה?

מר שמעון רוזיליו:

בטח, מרכז גיל הרך.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מרכז גיל הרך, מעונות תלת כיתתי, גני נחל ציס, הוא בונה את מרכז מנדל.

מר דני לוגסי:

המרכז .. ותיקים וגם שם באלי כהן הוא עשה, הוא עשה הרבה פרויקטים והוא בונה עכשיו שמה,

ליד מלבש, הוא בונה שם.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה הוא בונה ליד מלבש?

מר דני לוגסי:

את המבנה של מלבש. זה של בלבש, הבית כנסת.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אה, מרכז קהילתי.

מר דני לוגסי:

כן, הוא בונה את זה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר איליה:

זה לא, זה לא הוא עשה.

מר דני לוגסי:

זה לא הוא?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

קבלן משנה שלו.

מר דני לוגסי:

קונסרבטוריום, סליחה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן, קונסרבטוריום.

מר דני לוגסי:

גם מרכז,

גב' נילי אהרון:

כמה גנים, כמה גנים מתוכננים להיות סך הכול אחרי כל ה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

יש שני גנים שהסתיימה בנייתם בשכונת אגם. יש שני גנים שתסתיים בנייתם ביוני הקרוב בעזרת השם בשכונת האירוסים שהיא השכונה הצפונית. סך הכול אנחנו עתידים לפתוח בשנת הלימודים הבאה ככל הנראה ארבעה גני ילדים נוספים.

גב' נילי אהרון:

מה, מה, מה הפילוח? מה ממלכתי דתי?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אני לא יודעת לתת לך את הנתונים האלה. אנחנו נדע אותם עד שתסתיים תקופת הרישום, פורמלית הסתיימה רק שלא כל תושבי ירוחם רשמו. אנחנו עכשיו עושים מאמצים גדולים כדי להביא את הנתונים החסרים, מה גם שבשכונה הצפונית אמור להתאכלס דיור למשתכן שזה, זה יותר, זה כמעט 177 משפחות צעירות, שעדיין לא ידוע אם הם יקבלו בזמן, אם חיבור חשמל ייעשה והאכלוס יבוצע לפני ספטמבר, ולכן אנחנו בסימן שאלה גדול לגבי השכונה הזאת. במרקם הוותיק פחות או יותר הנתונים קיימים אבל יש עדיין אחוז לא נמוך של משפחות שעוד לא נרשמו והצוות עובד על זה. אם תרצי, נוכל להביא לך את הפילוח.

גב' נילי אהרון:

לא, אני רוצה לשאול במקרה הזה, את מתפרצת לדלת פתוחה שהתחלת לדבר על זה, כי פנו אליי מספר תושבים, אני יודעת שהם גם פנו לעובדים כאן במועצה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן,

גב' נילי אהרון:

שאומנם הרישום לילדים זה מי שעד ה-15,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן, כן,

גב' נילי אהרון:

עד ה-15,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לינואר.

גב' נילי אהרון:

בינואר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

ויש ילדים שהם אולי שבוע אחרי והם כן רוצים להירשם,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אך ורק ממשרד החינוך הוא יכול לקבל.

גב' נילי אהרון:

אז משרד החינוך היפנה בחזרה למועצה שזה בסמכות המועצה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אני לא מכירה,

מר שמעון רוזיליו:

רק מנהל המחוז.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

רק מנהל מחוז. לא בסמכותנו בכלל.

מר שמעון רוזיליו:

רק מנהל המחוז.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

בדקתי את זה. במקרה דיברו איתי שתי משפחות, אני יכולה להגיד לך את שמותיהם,

גב' חני בריגע:

לא צריך.

גב' נילי אהרון:

לא צריך.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

זה בטיפול של משרד החינוך. אנחנו לא, אין לנו שום סמכות לגבי העניין הזה.

גב' נילי אהרון:

יש לי תשובה של משרד החינוך שאותה משפחה פנתה ומשרד החינוך מפנה בחזרה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אני לא יודעת. תדברי עם גאולה, מנכ"ל המועצה יכול לבדוק לך מולה. אני לא מכירה את הדבר

הזה. זה גם לא רלוונטי לנושא הזה. אנחנו עוברים לתב"ר מספר,

מר שמעון רוזיליו:

.. לא בודק כלום לאופוזיציה עד שלא נקבל תשובה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי.

מר שמעון רוזיליו:

בסדר.

גב' חני בריגע:

נכון.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

סעיף מספר 4 - הגדלת תב"ר מספר 1011 – "מגרש דשא סינטטי לקהילה – רחוב רש"י".

מר חיים בן אבו:

לא, מי בעד?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אה, מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

מר שמעון רוזיליו:

רגע,

גב' נילי אהרון:

אנחנו לא מצביעות. אנחנו לא מצביעות.

מר שמעון רוזיליו:

לא מצביעות.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הכול טוב.

גב' נילי אהרון:

תרשום לך בפרוטוקול הקטן שאתה עושה. אולי שם האיזון של המספרים יקבל איזושהו ביטוי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הלאה.

גב' נילי אהרון:

בסדר? אין הצבעה.

מר מוטי דהן:

לא, יש מצב של נמנע.

מר שמעון רוזיליו:

זה נמנע?

גב' נילי אהרון:

לא, אין הצבעה.

מר מוטי דהן:

אין מצב שאין הצבעה.

גב' נילי אהרון:

אין הצבעה.

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

אין הצבעה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

חבר'ה,

מר דני לוגסי:

שמעון,

גב' נילי אהרון:

מה זה תעזבו אתכם אריה?

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

אתה תכבד אותנו כחברי מועצה ואותך גם כחבר מועצה.

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

ואולי רבע משפט אתה אומר, אני לא מדברת אליך, אני לא מדברת אליך. אל תגיד, אל תגיד אריה.

(מדברים יחד)

גב' טל אוחנה, רה"ע:

סעיף 3 מביאה להצבעה ,

9 חברי מועצה בעד , נילי וחני מסרבות להצביע.

סעיף 4 - הגדלת תב"ר מספר 1011 – "מגרש דשא סינטטי לקהילה – רחוב רש"י"

הגדלת תב"ר מספר 1011,

(מדברים יחד)

מר מוטי דהן:

בואי נרגיע, בואי נרגיע.

מר חיים בן אבן:

ארבע שעות על תב"ר?

גב' חני בריגע:

לא.

מר חיים בן אבן:

ארבע שעות על תב"רים?

גב' חני בריגע:

לא.

גב' נילי אהרון:

אני יושבת, אריה שתדע לך,

גב' חני בריגע:

לא, אתה טועה.

גב' נילי אהרון:

אני אומרת לך, אני וחני יושבות על כל החומר הרבה לפני.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

טוב.

גב' נילי אהרון:

שבועות אנחנו לומדות הכול, קוראות הכול, כולל את התקציב. מה אתם עושים?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אישור תב"ר 650 אלף שקלים.

גב' נילי אהרון:

אם זה מה שהיא אומרת, סבבה.

גב' לודדה שטיוולמן:

ראש המועצה מדברת.

מר חיים בן אבו:

אז מספיק.

גב' נילי אהרון:

אני אחליט מה לעשות. אתה לא תגיד לי מה לעשות.

גב' לודדה שטיוולמן:

אריה, ראש המועצה מדברת. תנו לה לדבר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי, סכום הגדלת התב"ר 200 אלף שקלים.

גב' חני בריגע:

ואיי, סוף-סוף שומעים אותך.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מקור תקציבי לו הוא מינהל מקרקעי ישראל.

גב' לודדה שטיוולמן:

איך לא, אני ממר"צ.

מר דני לוגסי:

חברים, בואו נתקדם.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

סכום התב"ר הוא 850 אלף שקלים. אנחנו מגדילים את התב"ר בעוד 200 אלף שקלים מהקל"פ ומביאים אותו לסך כולל של 1.050 מיליון ₪. שאלות?

גב' נילי אהרון:

כן.

גב' חני בריגע:

איפה זה בדיוק?

גב' נילי אהרון:

שנייה. מה זה, מה זה רחוב רש"י?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מחזיק תיק הספורט ייתן את תשובותיו בעניין.

גב' חני בריגע:

אתה יכול להגיד לי מה זה סחבק, באמת, סתם, אני חייבת לדעת.

דובר:

..

גב' חני בריגע:

אבל זה ראשי תיבות של משהו?

מר אריה אברהם:

לא, לא נראה לי.

(מדברים יחד)

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הלאה.

גב' נילי אהרון:

אתה רוצה לפתוח עוד פעם את השעון? תפתח, כי יש לי עוד כמה שאלות.

מר שמעון רוזיליו:

טוב שהזכרת לי.

גב' נילי אהרון:

מתאים לך.

מר שמעון רוזיליו:

תודה רבה שהזכרת לי.

גב' נילי אהרון:

מתאים לך.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הלאה.

גב' נילי אהרון:

או קיי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אריה, תן בבקשה פירוט.

דובר:

לא להפריע לאריה. תנו לו לדבר. עד שהוא מדבר.

מר אריה אברהם:

היו חסרים 200 אלף שקל למגרש הזה והביאו את הכסף הזה מהקלה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן, תסביר מה המיקום של הפרויקט, את החשיבות שלו, למה התעקשת.

גב' חני בריגע:

אה, הוא כבר בוצע כבר.

גב' נילי אהרון:

זה בוצע.

מר אריה אברהם:

הוא בעבודה, בביצוע.

מר שמעון רוזיליו:

בביצוע.

גב' חני בריגע:

אה, או קיי, או קיי.

גב' נילי אהרון:

מה היה צריך להגדיל שם? מדוע היה צריך? אם מלכתחילה נקבתם בסכום מסוים, איך פתאום,

מר אריה אברהם:

שיוצאים לעבוד, כשיוצאים לעבודות אז לא הכול ... אז הפיתוח של המקום,

מר שמעון רוזיליו:

מתגלים במהלך העבודה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הטריבונה,

מר שמעון רוזיליו:

כל מיני בעיות.

גב' נילי אהרון:

מי עושה את זה? אתה יודע להגיד לי מי הקבלן?

מר אריה אברהם:

איליה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

איליה, מי הקבלן שמה?

מר איליה:

אלאברה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אלאברה.

גב' נילי אהרון:

אלאברה. או קיי, ומוטי שאלה אליך. אתה שומע? אני לא רואה אותך כבר.

גב' חני בריגע:

מה, הפסדת משה?

גב' נילי אהרון:

תגיד לי,

מר משה פרץ:

לא.

גב' נילי אהרון:

תגיד לי, אתה יכול להגיד לי כמה כסף,

מר משה פרץ:

אני יכול להתמודד עם כולם פה.

גב' נילי אהרון:

יש ב.. היום, נכון להיום? זה משהו שאפשר לדעת את הנתון הזה?

גב' חני בריגע:

האמת ששאלנו כמה פעמים.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר מוטי דהן:

כ-4 מיליון.

גב' נילי אהרון:

כ-4 מיליון שקל.

מר מוטי דהן:

כן.

גב' נילי אהרון:

וזה כסף שיכול ללכת לכל דבר או על פי, זאת אומרת איך זה נקבע?

מר מוטי דהן:

אמרתי שהתקציב,

מר דני לוגסי:

רק לפיתוח.

מר מוטי דהן:

התקציב הזה מיועד,

מר דני לוגסי:

אך ורק,

מר מוטי דהן:

להשלמות.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר מוטי דהן:

השלמות של תב"רים, מצייג בתב"רים גם.

גב' נילי אהרון:

אבל שנייה, אם נניח לצורך העניין, כן, אני היפותטית, אני שואלת אותך, כרמית אני אשמח אם

תקשיבי גם את,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אני מקשיבה גם כשאני מעיינת, אני עדיין מקשיבה.

גב' נילי אהרון:

בסדר, אני רק אמרתי.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אני מקשיבה.

גב' נילי אהרון:

בסדר. אני שואלת האם לצורך העניין קרה איזשהו מקרה נקודתי וצריך להקצות כסף לשוטף,

למשהו שוטף. האם היפותטית, חוקית, ניתן להעביר כסף מהקל"פ או שזה אך ורק לבינוי, רק

לתב"רים?

מר מוטי דהן:

רק לפיתוח.

גב' נילי אהרון:

רק לפיתוח. שום כסף לא יכול לעבור,

מר מוטי דהן:

קל"פ,

גב' חני בריגע:

ומאיפה נכנס כסף לשם?

מר מוטי דהן:

איך?

גב' חני בריגע:

מאיפה נכנס כסף לקל"פ?

מר מוטי דהן:

אשרנו העברת עודף תקציבי לקרן לפיתוח.

גב' חני בריגע:

לא, יש עודף,

מר מוטי דהן:

אפשר ההפך,

גב' חני בריגע:

יש עודף,

מר מוטי דהן:

משוטף לפיתוח אפשר להעביר לקל"פ,

גב' חני בריגע:

או קיי.

מר מוטי דהן:

מהקל"פ לשוטף לא ניתן להעביר.

גב' חני בריגע:

נכון.

מר מוטי דהן:

זהו.

גב' נילי אהרון:

אז למה, למה,

גב' חני בריגע:

אני שואלת איזה עוד, מאיפה עוד יכול להגיע כסף לקל"פ?

מר מוטי דהן:

רק מהשוטף. אנחנו מורידים מהשוטף כל שנה,

גב' חני בריגע:

רק זה.

מר מוטי דהן:

או שלוקחים באמצע השנה, מתקצבים מראש העברה לקרן פיתוח.

גב' חני בריגע:

או קיי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מי בעד? סעיף מספר 5,

מר שמעון רוזיליו:

לא, רגע, מי נגד?

גב' חני בריגע:

אין נגד ואין נמנע.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הם לא מצביעים.

גב' חני בריגע:

לא צריך כל פעם.

מר שמעון רוזיליו:

לא, חייבים, שלא .. לפרוטוקול.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אתן שואלות שאלות בדיון,

גב' נילי אהרון:

אז אנחנו נחליט,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אז או שהן משתתפות בדיון,

גב' נילי אהרון:

כן,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

בסדר גמור.

גב' נילי אהרון:

כרמית, אנחנו נחליט אם נצביע או לא נצביע.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אני פניתי לחני,

גב' נילי אהרון:

כן.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אני מדברת איתה, אז רק מן הנימוס האלמנטרי,

גב' נילי אהרון:

כן.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

תני לי להשלים את המשפט.

גב' נילי אהרון:

אין בעיה. תשלימי את המשפט.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אתן משתתפות ב, אני רוצה להגיד שאתן משתתפות בדיון,

גב' חני בריגע:

נכון.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

שואלות שאלות ואתן נמנעו מהצבעה. זה המשמעות.

גב' נילי אהרון:

לא נמנעות.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אין לזה משמעות אחרת.

גב' נילי אהרון:

מחליטות לא להצביע.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אין דבר כזה.

גב' נילי אהרון:

אז אני אנסח את זה,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אז זה נמנע. זה נקרא נמנע.

גב' נילי אהרון:

את לא תגיד אם אני נמנעת או לא.

מר חיים בן אבו:

את שאלת שאלות,

גב' נילי אהרון:

אתה לא תגיד לי, כי יכול להיות שיהיה תב"ר שאני כן רוצה להצביע.

מר חיים בן אבו:

נו,

גב' נילי אהרון:

חיים, יכול להיות שיהיה,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

המשמעות של אי הצבעה היא הימנעות.

גב' נילי אהרון:

אל תתבלבל.

גב' חני בריגע:

תעשו מה שאתם, תעשי מה ש..

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

זה לא משנה ממילא ההצבעה שלנו.

מר שמעון רוזיליו:

בסדר, זה מצוין. מה הבעיה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מביאה להצבעה סעיף מס 4 הגדלת תב"ר מס' 1011 מגרש סינטטי לקהילה רחוב רשי
9 חברי מועצה בעד, חני ונילי מסרבות להצביע.

סעיף 5 - תב"ר מספר 1051 – "שיקום ושדרוג שצ"פים אלכחיל ואשל"

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הלאה. תודה. סעיף מספר 5 – תב"ר מספר 1051 – "שיקום ושדרוג שצ"פים אלכחיל ואשל".
סכום התב"ר 408 אלף שקלים. המקור התקציבי משרד הפנים.

גב' חני בריגע:

מה זה בדיוק?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

זה גזבר המועצה שנלחם להביא לנו את התב"ר הזה. גזבר המועצה תן הסבר בבקשה ואז נסביר
על הביצוע.

מר מוטי דהן:

טוב, זה, אני הגשתי בקשה למשרד הפנים כדי להשלים שם את הפיתוח באלכחיל ואשל לפי
בקשה של החברה הכלכלית וגייסנו את הכסף הזה כדי להשלים.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' חני בריגע:

סחטיין. זה, שמעון, זה התוכנית שאתה הראית לי?

מר שמעון רוזיליו:

לא.

גב' חני בריגע:

על זה מדובר? אז מה זה?

מר מוטי דהן:

זה ליד.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אנחנו, אתה רוצה לענות איליה?

מר איליה:

כן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

בוא תענה בבקשה.

מר איתן דלח:

זה לא כל הכסף.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לא, זה לא כל הכסף, זה חלק מהכסף. איליה תענה בבקשה.

מר מוטי דהן:

זה לא כל הכסף, כן.

מר איליה:

יש פרויקט, זה נמצא ברחוב הכהן, יש שם מין מרכז מסחרי ישן שהיה שם פעם,

גב' חני בריגע:

עם החנות,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר מוטי דהן:

כן.

גב' חני בריגע:

או קיי.

מר איליה:

אז כל האזור שם הוא היום לא מפותח.

גב' חני בריגע:

נכון.

מר איליה:

.. אפילו אפשר להגיד.

גב' חני בריגע:

נכון.

מר איליה:

ומסביב יש בתי מגורים ואנחנו רוצים להקים שם באזור.

גב' חני בריגע:

מה התוכנית לעשות שם?

מר איליה:

התוכנית היום מהווה כמה גלגולים, עשינו שם גם כמה שיתופי ציבור, נפגשנו עם האנשים. בסוף,

גב' חני בריגע:

עשיתם שם שיתוף ציבור?

מר איליה:

כן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר איליה:

שלושה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

איך היה, איך התנהל השיתוף ציבור? כי באמת זאת הייתה אחת השאלות.

גב' חני בריגע:

זה קצת מוזר כי התושב שהכי מטריד אותו, לא, מעולם לא השתתף.

מר איליה:

דיברנו עם הוועד של השכונה.

מר שמעון רוזיליו:

מי זה?

מר איליה:

חילקנו אלונים.

גב' חני בריגע:

לא נעלה פה שמות. אחר כך נדבר על זה. בסדר.

מר איליה:

חילקנו עלונים בבתים, דיברנו עם הוועד, דיברנו עם כל מי שהכרנו, בואי נגיד ככה.

גב' חני בריגע:

נו,

מר איליה:

מספר פעמים היו,

מר מוטי דהן:

בסדר, בסדר, חבר'ה, לא קרה כלום.

מר איליה:

סליחה, היו סבבים של התכנון הזה. עשינו ארבע פעמים את התכנון כי כל פעם אנשים הגיעו והיה להם דעות שונות על התכנון ובסופו של דבר הגענו לאיזושהי תוצאה.

גב' חני בריגע:

אבל אני,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אתה יכול להגיד מה החלטנו על הביצוע הסופי של ה,

מר שמעון רוזיליו:

הם קיבלו את התוכנית.

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

לא, לא, לא, בסדר, אפשר גם להסביר לציבור הרחב. אתה בלייב עכשיו.

מר שמעון רוזיליו:

לא, אנחנו לא מסבירים.

גב' חני בריגע:

אבל רגע, רגע, שנייה, יש הרי, טל יש על הפרויקט הזה, אני יודעת איזושהו סכום של 4, סכום לא קטן. זה לא רק הכסף לפרויקט, נכון?

מר איליה:

היום רק זה.

גב' חני בריגע:

רק זה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר איליה:

היום כן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

לא מתוכנן עוד משהו שם?

מר איליה:

לא, זה לא מספיק נכון להיום אבל,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אנחנו צריכים עוד להשלים את גיוס המשאבים אבל מה את שואלת.

גב' חני בריגע:

זה הכסף הראשון שמגויס לטובת העניין הזה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

היה בעבר, היה בעבר כסף מתוך תקציב של רמ"י לפרויקט הזה. מכיוון שהתכנון והביצוע של והתעכבו, הכסף הזה נלקח לפני הכהונה הנוכחית לטובת מטרות אחרות.

גב' נילי אהרון:

כמו? איזה מטרות?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אני לא יודעת להגיד לך.

גב' נילי אהרון:

מה, משהו שהמועצה החליטה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

או רמ"י?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לא, המועצה. המועצה יכולה לעשות, יש סעיף שנקרא חדש ישן ובמסגרתו היא יכולה לבצע כל פיתוח והתערבות במרקם ותיק. אחרי הבחירות אני ביקשתי לשים את הפרויקט הזה בסדר עדיפויות. עשינו תכנון סופי. סגרנו את הדבר הזה. הבאנו אליו את המקור התקציבי הנוכחי ואנחנו עתידים לגייס אליו מקור נוסף כדי להשלים ולצאת לדרך.

גב' חני בריגע:

אז מתי היה השיתוף ציבור?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מזמן, לפני שנה ומשהו.

מר איליה:

יותר.

גב' חני בריגע:

יותר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן, זה היה, אני זוכרת אפילו מי היה בו.

גב' חני בריגע:

לא, לא משנה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר איליה:

היו כמה סבבים כאילו.

גב' חני בריגע:

אז בעצם הכסף הראשון שגויס לזה והבנתי שהייתה הרשאה והכול, ובעצם,

מר איליה:

היה תקציב פנימי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

היה תקציב. היה ממש מעט כסף לביצוע שהוסט למשהו אחר לפני תקופתנו.

גב' נילי אהרון:

אז מה מתוכנן שם?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

איליה תחזור ותגיד.

מר איליה:

בגדול יש שמה,

מר שמעון רוזיליו:

חני קיבלה ממני תוכנית מסודרת כבר.

גב' חני בריגע:

לא, זה היה על רגל אחת שמעון.

גב' נילי אהרון:

אז מה,

גב' חני בריגע:

היא לא הייתה איתי.

מר שמעון רוזיליו:

אפשר לשאול עד פעם. מה הבעיה.

גב' נילי אהרון:

אני רוצה לשאול במסגרת המליאה. יש לך משהו מקצועי להעיר, תעיר. שמעון, אני יודעת שמגרד

לך, מגרד לך לבוא ולענות לי,

מר שמעון רוזיליו:

את קיבלת את התוכנית.

גב' נילי אהרון:

אל תענה לי. אני לא פונה אליך. לא פונה אליך. אתה לא מבין את זה? קשה לך עם זה שאני לא

פונה אליך? אני יודעת שזה קשה לך, תתאפק.

מר שמעון רוזיליו:

נראה לי ...

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

איליה תענה.

מר איתן דלח:

...

גב' נילי אהרון:

איתן, איתן אל תתערב.

מר איתן דלח:

אני כן אתערב.

גב' נילי אהרון:

איתן אתה לא תתערב.

גב' לודדה שטיוולמן:

אבל את לא מדברת מכובד.

גב' נילי אהרון:

אתה לא תתערב.

גב' לודדה שטיוולמן:

מה זה?

מר איתן דלח:

...

גב' נילי אהרון:

כשהוא מדבר בצורה ביזיונית, אתה לא מעיר לו. אתה מעיר רק מתי שמתחשק לך.

גב' לודדה שטיוולמן:

הוא מדבר מכבוד.

גב' נילי אהרון:

אתה מעולם לא הערת לאף אמירה שהייתה פה.

מר שמעון רוזיליו:

את לא ראויה שאני אענה לך פשוט.

גב' נילי אהרון:

תודה רבה.

מר משה פרץ:

רבותי, רבותי,

גב' נילי אהרון:

אני שמחה.

מר שמעון רוזיליו:

תכתבי לפרוטוקול.

גב' נילי אהרון:

אני שמחה.

מר שמעון רוזיליו:

שאת לא ראויה שאני אענה לך.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי.

גב' נילי אהרון:

תודה רבה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

איליה, שני משפטים, קדימה.

מר איליה:

באופן כללי זה תכנון ..., יש שם הגדלה של חניות, יש שם הגדלה של איזשהו בוסתן עם נטיעה של עצים, יש שמה מקלטים כאלה שבולטים אז עושים עליהם איזשהו חיפוי בשביל ליפות אותם.

גב' חני בריגע:

אתה רוצה להגיד לי שבשיתוף ציבור הם רצו חניות?

מר איליה:

נכון.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' חני בריגע:

באמת?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר איליה:

אנחנו רצינו דווקא לעשות משהו יותר אינטנסיבי, מתקני משחק ועניינים, אבל האנשים שם לא רצו שיהיה להם מה שקרוב לבתים, שיפריע להם. יש אנשים מבוגרים.

גב' חני בריגע:

לא רצו משחקים?

מר איליה:

הם לא רצו. הם ביקשו משהו פשוט.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי, מי בעד? מי נגד? מי נמנע? סעיף מספר 7.

גב' חני בריגע: 6, 6,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מביאה להצבעה סעיף מס 5 תב"ר 1051 – שיקום ושדרוג שצפ"ים אלכחיל ואשל

9 חברי מועצה בעד, חני ונילי מסרבות להצביע

סעיף 6 - תב"ר מספר 1052 – "פיתוח שצ"פ גן אשכול"

סליחה, סעיף מספר 6 – תב"ר 1052 – "פיתוח שצ"פ גן אשכול". סכום התב"ר 200 אלף שקלים.

מקור תקציבי גם הוא מגיע ממשרד הפנים. כן, שאלות?

גב' נילי אהרון:

כן, על אלו כבישים אנחנו מדברים?

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

סליחה, סליחה, איפה?

מר דני לוגסי:

גן אשכול.

גב' נילי אהרון:

אה, הנה, סבבה. או קיי, כבר היה לנו תב"ר קודם על גן אשכול במליאה הקודמת, נכון?

מר מוטי דהן:

נכון, זו השלמה, זה השלמה.

מר דני לוגסי:

תמיד יש תוספת.

גב' חני בריגע:

למה לא מאחדים את זה במקום כל ה,

מר איליה:

אתם תראו את הפרויקטים שמאושרים.

גב' חני בריגע:

כפרויקט.

מר מוטי דהן:

זה השלמה. במקום לקחת מקרן לפיתוח, הצלחנו להביא את זה ממשרד הפנים.

גב' נילי אהרון:

אבל איך, אתה, אני חייבת לשאול אותך שאלה, באמת. איך זה יכול להיות שאתה אומר לי שזה השלמה, ואתה מביא לנו את זה לא באותה מליאה, אלא מליאה לאחר מליאה, לפי משרד הפנים, המסמך של משרד הפנים זה מה-11.6. אז תסביר לי למה כל גן אשכול לצורך העניין לא יכול להגיע כל התב"רים, כל ההשלמות. אתה רוצה לחלק את זה להשלמות? או קיי. למה אתה לא מביא את זה באותה מליאה על מנת שאנחנו נדע לאן הכסף הולך?

מר דני לוגסי:

אבל צריך אישורים ממשרד הפנים.

גב' נילי אהרון:

אין בעיה.

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

אבל מיוני, מיוני ההרשאה התקציבית. אתה רואה? מיוני, יש פה הרשאה תקציבית.

מר דני לוגסי:

אז כנראה שזה רק אושר עכשיו.

מר מוטי דהן:

את רוצה תשובה?

גב' נילי אהרון:

כן, אני אשמח.

מר דני לוגסי:

יש תב"רים שמאשרים אותם.

מר מוטי דהן:

כל הרשימה שאת רואה פה משרד הפנים?

גב' נילי אהרון:

כן.

מר מוטי דהן:

זה הכול הגיע בבת אחת.

גב' חני בריגע:

גם אם כתוב יוני?

מר מוטי דהן:

כן.

גב' חני בריגע:

מה זאת אומרת?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הבקשה יצאה ביוני. האישור הגיע עכשיו.

גב' נילי אהרון:

אתה אומר שהמכתב שהוציא משרד הפנים לא באמת יצא ביוני?

מר מוטי דהן:

תקשיבי,

גב' חני בריגע:

זה לא הגיוני מה שאתה אומר.

מר מוטי דהן:

לפעמים, את רואה את כל הרשימה הזאת?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

תראי מה כתוב למעלה חני. 5 לפברואר 19.

מר מוטי דהן:

את כל הרשימה הזאת ממשרד הפנים?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

תסתכלי למעלה.

גב' חני בריגע:

נו,

מר מוטי דהן:

לפעמים זה מגיע, הכול הגיע ביחד, בפעם אחת.

גב' נילי אהרון:

אני לא מבינה.

גב' חני בריגע:

אתה רוצה להגיד לי שמשרד הפנים מדפיס מכתב ביוני ושולח לך אותו בפברואר?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר מוטי דהן:

כן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן, כן, כן.

מר מוטי דהן:

קורה, כן.

גב' חני בריגע:

לא, האמת משרד הפנים שום דבר לא יפתיע אותי.

מר מוטי דהן:

לפעמים הם שוכחים דברים, מה לעשות.

(מדברים יחד)

מר מוטי דהן:

חברת הדואר בעייתית.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי.

גב' נילי אהרון:

אז אני רוצה שנייה להבין.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

גם, כרמית את שומעת?

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

כן, תמיד.

גב' נילי אהרון:

אז לאיזה תאריך אתה מתייחס,

גב' חני בריגע:

כן,

גב' נילי אהרון:

אם רשום פה התחייבות, כי רשום פה,

גב' חני בריגע:

180 יום.

גב' נילי אהרון:

כן, יש פה סעיף ב-3 א' לצורך העניין, את רואה את הסעיף?

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

3 א' למסמך או ל,

גב' נילי אהרון:

כן, למסמך של משרד הפנים.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

כן.

מר מוטי דהן:

כן.

גב' נילי אהרון:

שהוא מתאריך 11.6. בסדר?

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

כן.

גב' נילי אהרון:

אני רק בשביל להבהיר את השאלה שלי שוב, כדי שאם אתם רוצים,

גב' חני בריגע:

כדי שלא נאבד כסף.

גב' נילי אהרון:

אם אולי יש תשובה אחרת, זה הזמן לענות תשובה אחרת, אבל אני רוצה להבין. איך יכול להיות שיש תב"ר, שני תב"רים או שלושה תב"רים על אותו אזור ואנחנו מקבלים אותם במרחקים של מליאה אחרי מליאה, כאשר התאריך שאנחנו מקבלים את ההרשאה התקציבית רשום פה 11.6. עכשיו אני שואלת אותך כרמית.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אה, אה,

גב' נילי אהרון:

אם רשום פה 3 א' משרד הפנים שומר לעצמו את הזכות לבטל התחייבות זו במידה והרשות לא תתחיל בביצוע הפרויקט בתוך 180 יום מהתאריך הנקוב על גבי ההתחייבות, אז על פי איזה תאריך,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

זה מאוד פשוט. אם הוא הגיע מאוחר יותר,

גב' נילי אהרון:

אבל איך את יודעת,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אני מניחה שבדינמיקה,

גב' נילי אהרון:

את הולכת עכשיו לבית משפט,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אני לא יודעת מתי הוא הגיע.

גב' חני בריגע:

.. חותמת התקבל,

גב' נילי אהרון:

את הולכת לבית משפט,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

ברגע שמשרד הפנים שנותן תקציב, הגזבר יכול לפנות, להסביר שקיבלנו את המסמך רק בתאריך מסוים,

גב' נילי אהרון:

אין בעיה,

גב' חני בריגע:

לא, אבל לפי ...

גב' נילי אהרון:

על סמך איזה תקציב אתה אומר שלא ...

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

שומר לעצמו את הזכות. לא בהכרח הוא יבטל.

גב' נילי אהרון:

אין בעיה.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

לפעמים מגיעים להסכמה ביניהם שמסבירים ש,

גב' חני בריגע:

אין אבל חותמת התקבל? כאילו מה התאריך שקובע?

(מדברים יחד)

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מתי קיבלנו את זה? הכול הגיע במייל,

גב' חני בריגע:

או קיי, אז איפה, אז איך אפשר לדעת?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מתי הגיע? מה התאריך הספציפי שבו זה הגיע?

גב' חני בריגע:

אני רוצה להבין. ה-180 ימים האלה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

ממתי הם נספרים?

גב' חני בריגע:

ממתי נספרים?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מהיום שזה התקבל.

גב' נילי אהרון:

זה לא התקבל וזה לא התקבל ביוני?

גב' חני בריגע:

אז הוא לא התקבל ב-11.6.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אם הוא כתב את זה ב-5 לפברואר, זה הגיע מקסימום שבוע לפני.

גב' חני בריגע:

לא, לא, סליחה. כתוב פה בפירוש בתאריך הנקוב על גבי ההתחייבות.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי.

גב' נילי אהרון:

וזו ההתחייבות. כרמית, אומנם אני לא עורכת דין עדיין, אבל להבין מסמך משפטי ברמה הזו המאוד בסיסית, או שתתקני אותי, איך יכול להיות על פי מה שכתוב פה, בסדר? משה, אולי תעזור לי. בוא תעזור לי.

(הנוכחים צוחקים)

גב' נילי אהרון:

לא, תעזור לי מה.

גב' חני בריגע:

הוא בשחמט. הוא תיכף עושה מט, מה יש לך.

גב' נילי אהרון:

לא, הוא העיר איזה הערה ואני רוצה,

מר משה פרץ:

אני הערתי הערה? לא דיברתי כלום.

גב' נילי אהרון:

אבל אתה משפטן. אולי תגיד לי,

מר משה פרץ:

גבירתי, גבירתי, גבירתי המשפטנית הנאורה,

גב' נילי אהרון:

כן, לא נאורה ולא כלום.

מר משה פרץ:

שנייה, תני לי, אני רוצה לפרגן לך, מה.

גב' נילי אהרון:

לא צריך, אל תפרגן לי.

מר משה פרץ:

דקה, דקה, כל נושא התב"רים מקדנה דן שאני מדבר,

גב' נילי אהרון:

כן.

מר משה פרץ:

יש לי קצת ניסיון במוניציפלי.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר משה פרץ:

זה שמשרד הפנים אומר לך שיש לך אישור וכותב לך את זה, זה לא לוקח המון זמן עד שזה הופך להיות בצורה מסודרת והגזבר צריך לנסוע למשרד הפנים ולשבת אתו נייר על נייר ואת זה צריך לעשות,

גב' חני בריגע:

בגלל המיילים צריכים לנסוע?

מר משה פרץ:

כן. כן. כי הלוואי שהרשאות,

מר מוטי דהן:

אני אתן דוגמה.

מר משה פרץ:

שנייה רגע מוטי, הלוואי שהרשאות, שנגיע למצב שהוא מתקשר ואומר מוטי, יש לך מיליון שקל, והשיחה מוקלטת ובזה זה נגמר. זה לא עובד ככה. מה יעשו כל הפקידים שיושבים בירושלים ובמחוז בבאר שבע? כל אחד, אתה עובר תחנה ועוד תחנה ועוד תחנה,

גב' נילי אהרון:

אבל שאלתי אותך משהו אחר.

מר משה פרץ:

אז דקה, אז שנייה. אבל דקה, בקשר לתב"רים,

גב' נילי אהרון:

לגבי המסמך הזה, אתה כחבר מועצה וגם איש בעל דעה משפטית. בסדר? אני שואלת אותך, רשום פה נתקבל ב, לא נתקבל, המכתב יצא ב-11.6, נכון? סעיף 3 א' מדבר על כך שההתחייבות היא עד 180 יום.

מר משה פרץ:

נכון.

גב' נילי אהרון:

על פי מה אתה, איך אתה בעצם אחר כך יכול להוכיח או לא להוכיח או להגיד, על פי מה אתה מסתמך? בוא תגיד לי.

מר משה פרץ:

אז גבירתי, שנייה, גבירתי, גם אם כתוב 180 יום, היות וזה יחסי גומלין בין רשויות למשרד הפנים באופן שוטף,

גב' נילי אהרון:

זה לא שייך. סליחה.

מר משה פרץ:

אז תני לי, תני לי לסיים. אני אסיים ואת תגיד מה שאת רוצה.

גב' נילי אהרון:

אתה צודק.

מר משה פרץ:

ברגע שיש יחסי גומלין כאלה, ויש הסכמה של הצדדים שהתב"ר הזה יעבור והוא מאושר על ידי משרד הפנים, אין להם עניין לבוא ולהגיד לך אחרי שבועיים עברת ביום, לא, אנחנו מבטלים. לא. הם רוצים. הם מסייעים. הם מאשרים. זה מה שקרה פה. עכשיו, ברגע שזה הפך להיות משהו שאפשר לעשות אותו משהו, בא הגזבר, הגיע לשם, סגר איתם את הנושא והביא את זה לאישור המליאה.

גב' נילי אהרון:

אתה יודע מה אתה עושה עכשיו? אתה עושה, אתה מסביר את הפרוצדורה. אני לא שואלת אותך על הפרוצדורה. אני שואלת אותך על סמך מה אנחנו בסוף כחברי מועצה, יש לנו אחריות משה, יש אחריות,

מר משה פרץ:

אז תבדקי.

גב' נילי אהרון:

אחריות ציבורית. אני שואלת שאלה פשוטה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אתה רוצה לענות משהו אחרון?

גב' נילי אהרון:

איך יכול להיות שרשום פה 11.6 ויש סעיף שאומר שעד 180 יום אחרת להחלטתם אם הם רוצים הם יכולים לבטל את הכסף או לא,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

תגיד את מה שאמרו לך.

מר משה פרץ:

או קיי.

גב' נילי אהרון:

מה אמרו לך להגיד?

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אף אחד לא אמר לו. שאלתי אותו אם התב"ר בתוקף מבחינת משרד הפנים. זה מה שצריך לעניין.

גב' נילי אהרון:

לא פניתי אלייך כרמית. ההערה לא הייתה אלייך.

מר מוטי דהן:

הפקידים במשרד הפנים עובדים בהצתה מאוד מאוחרת. למשל אנחנו נמצאים היום ב-2019. אפילו עוד לא פרסמו את מה המסגרת של תקציבי הפיתוח שמגיעה לירוחם. עכשיו, כשהם יפרסמו, אנחנו נשב עם הנהלת המועצה, נגבש מה אנחנו רוצים ו... יש טופס .. ברוח הטופסיאדה,

מר משה פרץ:

כל שנה זה ככה.

מר מוטי דהן:

ב.. וכולי וכולי. עכשיו מה שיקרה זה כשהם יאשרו את זה ביוני או ביולי, עד שזה יגיע אלינו, לפעמים זה יכול להגיע בדצמבר. כמו שראיתם בתקציב הזה של קרן לתיקון פערים וכאלה, הגיע ב-31 לדצמבר, זאת אומרת מה זה אומר? שאנחנו לא יכולים לנצל אותו. אז זה קורה. מה לעשות, זה קורה במשרד הפנים אבל הם מבינים שיש לנו זמן לבצע ואין שום בעיה.

גב' נילי אהרון:

אפשר ...

מר דני לוגסי:

אגב, גם בקולות קוראים, אתה מקבל תקציב ... אתה מקבל את התקציב מאוחר יותר.

גב' נילי אהרון:

חותמת דיגיטלית תשים כדי שאף אחד לא יכול לבוא אחר כך ולטעון שהוא ייקח ממך את הכסף.

גב' חני בריגע:

וגם זה יחסוך שאלות שלנו שזה בכלל ...

מר מוטי דהן:

כשזה מגיע,

מר איתן דלח:

עכשיו תסתכלי לדוגמה,

מר מוטי דהן:

זה לא שוכב אצלנו,

מר איתן דלח:

תב"ר של, התב"ר של תקציב לשנת ...

מר מוטי דהן:

את רוצה לראות חותמת דיגיטלית?

גב' נילי אהרון:

בשבילך.

מר מוטי דהן:

תראי מה אנ כותב על התב"ר. אני כותב .. ויש תאריך.

גב' נילי אהרון:

אין.

מר מוטי דהן:

אני כותב תאריך.

מר משה פרץ:

יש, יש תאריך.

מר מוטי דהן:

אני רושם תאריך.

מר משה פרץ:

יש, יש תאריך.

מר מוטי דהן:

יש תאריך.

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

שאלה,

מר מוטי דהן:

זה התאריך שהוא התקבל.

גב' נילי אהרון:

תודה.

מר מוטי דהן:

בסדר?

גב' נילי אהרון:

שאלה, אני רוצה לשאול כמה כסף הושקע עד היום בשצ"פ של גן אשכול ומה זה כולל? איליה?

מר מוטי דהן:

אני לא יודע, אני לא זוכר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה, לא שמענו את השאלה, שוב?

מר משה פרץ:

גן אשכול.

גב' נילי אהרון:

כמה כסף הושקע עד כה,

מר מוטי דהן:

אתה יכול להגיד, איליה?

גב' נילי אהרון:

ומה זה כולל?

מר איליה:

אני יכול להגיד מה עשינו עד כה. כמה בדיוק הושקע, אני לא זוכר. אבל בערך. עשינו את כל ה, החל מהמעלה איפה שהבית כנסת הכיפה.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר איליה:

עד באזור שפה עד הסוף של ..

מר משה פרץ:

בית החייל הישן, כן.

מר איליה:

כל האזור הזה. בבית ספר כיפה הסדרנו חנייה, הסדרנו שם את המדרגות וכל החנייה הגדולה שהיה פעם שטח מוזנח. גינון, אחר כך הסדרנו את המתקנים ... פעם אחת. עשינו שלב ב' למתקני משחק הגדול. בוסתן של עצים. עשינו בשלב ג' את הנדנדות ..., זה מה שאתם רואים שם.

גב' נילי אהרון:

או קיי, מי קבלן המבצע?

מר איליה:

היו שם, היו שם כמה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אנחנו פיצלנו בגלל ה...

מר איליה:

לא, בהתחלה, בהתחלה היה ערן י.ד.

גב' חני בריגע:

איך?

מר איליה:

ערן י.ד.,

גב' חני בריגע:

ערן י.ד.?

מר משה פרץ:

כן. תשתיות.

מר איליה:

הוא עשה,

מר משה פרץ:

חברה מאשדוד.

גב' חני בריגע:

נו,

מר איליה:

אחר כך היה את אלוברג, הוא עשה את שלב ב' וג' והיה גם כמה, עוד ספקים יותר קטנים

שעשו כל מיני עבודות.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר איליה:

עופר הוא קבלן המשנה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

עופר הוא קבלן המשנה של אלובר. עשינו שם את האלומיניום, היה כל מיני.

מר איליה:

עשינו שם את כל כך הרבה דברים. כן, יש שם את הפינת מחזור, אז ... הוא עשה שם את הגדר של הפינת מחזור. וזה עבודה שנמשכה בשלבים לאורך 3 שנים. אני לא זוכר את כל הספקים.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הצבעה על סעיף מס 6 תב"ר מס 1052 פיתוח שצ"פ גן אשכול

מי בעד?

9 חברי מועצה בעד, חני ונילי מסרבות להצביע

סעיף 7 - תב"ר מספר 1053 – ר.מ. – שיקום כבישים ומדרכות 2017"

גב' טל אוחנה, רה"ע:

סעיף מספר 7 – תב"ר מספר 1053 – ר.מ. – שיקום כבישים ומדרכות 2017".

מר משה פרץ:

תשאלי בבקשה מי נגד.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מי נגד? מי נמנע? תב"ר 1053 – ר.מ. – שיקום כבישים ומדרכות 2017". סכום התב"ר 500 אלף שקלים מאותו מקור תקציבי,

גב' חני בריגע:

מה זה ר.מ.? סליחה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מוטי, מה זה ר.מ.?

מר מוטי דהן:

איד?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה זה ה-ר.מ.? רשות מקומית?

מר מוטי דהן:

רשות מקומית.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

רשות מקומית.

גב' חני בריגע:

אתם מנחשים אבל. לא משנה. לא סגורים על זה אבל, נכון?

מר מוטי דהן:

לא, סגורים, סגורים.

מר שמעון רוזיליו:

אין לזה קשר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

חברים, אנחנו מדברים על תקציב שיאפשר לנו להיכנס ולשקם כבישים ומדרכות בתוך הישוב, לרבות גופי תאורה שחסרים לנו. כרגע החברה הכלכלית עשתה מיפוי,

מר משה פרץ:

יש הצעה של דני להחליף ללדים את כל הישוב.

מר דני לוגסי:

כן, אני הצעתי את זה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אנחנו לא נעשה שם.

מר דני לוגסי:

כן, כן,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אנחנו ממש מתקנים דברים,

גב' נילי אהרון:

אני יש לי הצעה לסדר היום.

מר דני לוגסי:

אני אמרתי בהנהלה, לא, לא, אני רוצה להעיר.

גב' נילי אהרון:

הכול בהנהלה.

מר דני לוגסי:

תקשיבי,

גב' נילי אהרון:

... במליאה, מה.

מר דני לוגסי:

כשזה יהיה .. זה יגיע למליאה. אני רוצה רק להעיר איזה הערה קטנה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר דני לוגסי:

אני דיברתי בישיבת הנהלה, אתה פה דיברת, דיברנו על המזרקה במרכז המוארת, אני ביקשתי גם לבחון, לעצב כיכרות,

גב' חני בריגע:

להחליף את הצבעים?

מר דני לוגסי:

לא,

גב' חני בריגע:

אה,

מר דני לוגסי:

לבחון לעצב כיכרות בכל ירוחם. בכל כיכר שתהייה, הלוואי ויהיו לנו כיכרות כמו בבאר שבע, מוארות עם מזרקות, כמו בדימונה, אז טל אמרה כן, אנחנו נכין תוכנית, נביא מעצב כיכרות ולהחליף את כל התאורה בירוחם ללדים. ננצל כסף מהקל"פ וזה דבר שאני רוצה לקדם אותו כי מאוד חשוב לי התאורה בשכונות ולהחליף. זהו.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

על אלו כבישים אנחנו מדברים?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

עדיין אין החלטה. אנחנו כרגע בשלב המיפוי. ממפים את זה.

גב' חני בריגע:

אז ה-500 זה לביצוע או לתכנון, למה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לא, 500 אנחנו בעצם מגדירים את זה כתב"ר כללי, שאחר כך אנחנו מאשרים אותו לפי תוכנית של החברה הכלכלית.

גב' חני בריגע:

אבל, אבל עכשיו את מבקשת בעצם שאנחנו נאשר תב"ר,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אנחנו מאשרים, זה כמו קופה כזאת, או קיי?

גב' חני בריגע:

את זה הבנתי, אבל בכל שאר המקומות די היה ברור,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

זה תב"ר כללי. זה לא תב"ר שהוא פר פרויקט.

גב' חני בריגע:

יש תב"ר כללי ותב"ר לא כללי? לא הבנתי.

מר מוטי דהן:

הוא לא ספציפי. הוא לא צבוע איזה רחוב ספציפי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

זה מתגלגל.

מר מוטי דהן:

אנחנו ביקשנו את זה כדי ל,

גב' חני בריגע:

לא, לא זה מה ששאלתי.

מר מוטי דהן:

מה,

גב' חני בריגע:

זה בסדר.

מר מוטי דהן:

נו,

גב' חני בריגע:

האם זה לתכנון,

מר מוטי דהן:

לא, זה לביצוע.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לביצוע.

גב' חני בריגע:

רק לביצוע.

מר מוטי דהן:

רק לביצוע.

גב' נילי אהרון:

או קיי, עכשיו, אז יש לי שאלה. לצורך העניין,

גב' חני בריגע:

אז יש כבר תכנון?

מר איתן דלח:

יש כרגע סקר שמתבצע.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כשיש נפגעים, כשיש נפגעים,

גב' חני בריגע:

סבלנות, רגע,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הכול ביחד.

גב' חני בריגע:

אני באמת, אני עוד פעם, אני לא יודעת מה לעשות.

מר איתן דלח:

לא, כי אני .. כמוך.

גב' חני בריגע:

לא, אז אולי אני לא שמעתי במקרה כי הייתי זה,

מר איתן דלח:

בסדר.

גב' חני בריגע:

אז לא צריך כל הזמן להעיר לי איתן.

מר איתן דלח:

לא, לא מעיר. אני רק חוזר על מה שראש המועצה אומרת ולא שמעתי.

גב' חני בריגע:

כן, כן,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה השאלה?

גב' נילי אהרון:

אני רוצה לשאול שאלה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

לצורך העניין, אולי להביא את זה כבר לתשומת ליבך, יש את כל המדרכות פה מול השופרסל, שהם מדרכות מאוד-מאוד עקומות כבר שנים. כמה אנשים שם כבר נפלו. אם את יודעת על מה אני מדברת, זה כמו הרים, כמו גבעות כאלה,

גב' חני בריגע:

הבלטות ...

גב' נילי אהרון:

המדרכות עצמם, הבן שלי משחק על זה כאילו זה הר, אז,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אם זה מפגע בטיחותי שדורש ...

גב' נילי אהרון:

זה מפגע בטיחותי,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אנחנו לא נחכה ל... את תתני את הפרטים.

גב' נילי אהרון:

אז הנה, אני נותנת את הפרטים.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

צלמי את המקום ותעבירי אליה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

בברונשטיין ב'

מר דני לוגסי:

אני צילמתי. אני צילמתי את השיפועים שמה.

(מדברים יחד)

מר איתן דלח:

אני יכול להגיד, אני יכול להגיד שברגע שהיה מפגע בטיחותי שפנו אליי, העברתי לרב אריה. תוך

פחות מ-24 שעות זה תוקן.

גב' נילי אהרון:

אני שמחה לשמוע.

מר חיים בן אבו:

.. הרב אריה אצלנו בשכונה, בתוך חצי שעה זה הסתדר.

גב' נילי אהרון:

איזה יופי. יש עוד הרבה מפגעים.

(מדברים יחד)

מר משה פרץ:

למה? תפרגני.

גב' חני בריגע:

זה פרגון נחמד אבל אני רוצה להעיר,

מר אריה אברהם:

...

גב' חני בריגע:

אריה, אריה, זה פרגון, זה פרגון נחמד. חיים, אתה מפריע לי.

מר חיים בן אבו:

אני לא מדבר איתך.

גב' חני בריגע:

זה פרגון נחמד אבל אני רוצה דווקא להעיר על זה משהו. ברגע ש,

מר אריה אברהם:

ראיתם מה עשיתם?

גב' חני בריגע:

לא, לא, אני אוהבת לדייק. ברגע שמערכת עובדת כמו שצריך, לא צריך לפנות לחברי מועצה בשביל שיטפל בבעיה.

מר אריה אברהם:

אני מחזיק תיק ...

גב' חני בריגע:

ברגע שמעסיקים עוד חברי מועצה, זה אומר שהמערכת לא עובדת כמו שצריך.

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

שנייה רגע, שנייה רגע, שנייה, שנייה, שנייה,

גב' נילי אהרון:

תני לו לדבר, תדברי את אחר כך. זו השיטה.

מר שמעון רוזיליו:

כל השאר ממש עוזרים לנו בכל התהליך הניהולי במועצה. אין לנו בעיה.

גב' נילי אהרון:

אני פעם הבאה גם אביא לו שעון.

גב' חני בריגע:

שמעון, שמעון,

מר שמעון רוזיליו:

הנה, יש לי גם שעון.

גב' חני בריגע:

שמעון,

מר שמעון רזיליו:

כן.

גב' נילי אהרון:

יופי.

גב' חני בריגע:

שמעון, אני לא, אני לא כל דבר שאני אומרת,

גב' נילי אהרון:

היית מנהל בית ספר, כן. יופי. תתנהל בבגרות.

מר שמעון רזיליו:

...

גב' נילי אהרון:

אני שמחה.

גב' חני בריגע:

שמעון,

גב' נילי אהרון:

אני שמחה מאוד.

גב' חני בריגע:

לא כל הערה שאני מעירה, היא באה,

מר שמעון רזיליו:

אולי אני צריך לחנך קצת. כן.

גב' חני בריגע:

לא, זה הדבר האחרון שאתה צריך לעשות.

מר שמעון רזיליו:

ממש, אני רואה שכן.

גב' חני בריגע:

שמעון, לא כל הערה שאני מעירה פה, באה לעקוץ, כן? רוב ההערות שלי לא באות לעקוץ. אני

באמת מדברת על,

גב' נילי אהרון:

יש לנו עוד הצעות לסדר טל. את נראית לחוצה,

גב' חני בריגע:

אני באמת מדברת,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מאוד.

גב' נילי אהרון:

אין בעיה. אל תקבעי בימי ראשון כשיש לך מליאה, אל תזלזלי בזמן שלנו.

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

אל תזלזלי בזמן שלנו.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אל תנהלי את היומן.

גב' נילי אהרון:

אני לא מנהלת לך את היומן. את לא תזלזלי בזמן שלנו.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

חברים,

גב' חני בריגע:

שמעון, אני דיברתי אליך לא יפה?

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

אז למה אתה עונה לי ככה?

גב' נילי אהרון:

סליחה. סליחה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן, מה השאלה נילי?

גב' חני בריגע:

אני התנהגתי אליך לא יפה? אני דיברתי אליך לא יפה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

נילי יש לך שאלה לגבי התב"ר הזה?

גב' נילי אהרון:

אז אני בעצם כרגע אין קבלן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לא, אין קבלן.

גב' נילי אהרון:

אין קבלן, אין שום דבר. לצורך העניין,

גב' חני בריגע:

הוא ייצא במכרז?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

ברור.

גב' נילי אהרון:

אז אני שואלת שאלה כרגע.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

לצורך העניין אם אנחנו יכולים להביא הצעה לסדר בעוד חודש לאיזה מדרכות לשפץ?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לא.

גב' נילי אהרון:

יש לך כסף? את יכולה להקצות מהכסף הזה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אנחנו נקצה בהתאם לתוכנית של החברה הכלכלית ואגף שפי"ע יעשו ואנחנו נאשר.

גב' חני בריגע:

אפשר להציע לתוכנית הזאת מקומות?

גב' נילי אהרון:

מקומות,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן אפשר להציע. אנחנו נקיים את סדרי העדיפות ונחליט.

גב' נילי אהרון:

אבל איך את מראש כבר החלטת שאת לא תקבלי?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

את יכול להציע,

גב' נילי אהרון:

אני לא יודעת אם אני אציע.

גב' חני בריגע:

את התחלת ב-לא.

גב' נילי אהרון:

את התחלת ב-לא.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

...

גב' נילי אהרון:

את התחלת ב-לא.

גב' חני בריגע:

את התחלת ב-לא.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

את שאלת על הצעה לסדר.

גב' חני בריגע:

הפעם הקשבת, היא התחילה ב-לא.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי.

גב' נילי אהרון:

קודם כל להציע הצעה אני יכולה. את יכולה להגיד מה שאת רוצה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אז את לא צריכה לשאול אותי אם אני יכולה.

גב' נילי אהרון:

אני באתי לשאול אותך,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי,

גב' נילי אהרון:

תני לי לסיים את השאלה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אמרתי לך כן.

גב' נילי אהרון:

תני לי לסיים את השאלה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

עניתי כן.

גב' נילי אהרון:

את לא, את לא, או קיי,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

..

גב' נילי אהרון:

כן, אני אשאל את השאלה בצורה ברורה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי, קדימה.

גב' נילי אהרון:

שיירשם לפרוטוקול, כי בדרך כלל כשיש התלחשויות אז רושמים כולם מדברים, אז אני רוצה

שזה יהיה בפול לפרוטוקול.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

קדימה.

גב' נילי אהרון:

האם לצורך העניין,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן,

גב' נילי אהרון:

אם אנחנו רוצים להביא איזושהי הצעה, לאחר שדנו עם הציבור וכולי וסיירנו וראינו מקומות שיש בהם מפגעים, כמו למשל אמרתי לך, הכביש, המדרכה מול השופרסל. לצורך העניין אם אנחנו מביאים את זה במליאת מועצה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן,

גב' נילי אהרון:

ומגדירים את זה כסעיף תקציבי שממנו ניתן להקצות את הכסף, ניתן או לא ניתן? שלא, אנחנו כל הצעה שאנחנו באות,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

תקשיבי,

גב' נילי אהרון:

אנחנו מבקשות גם,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

קודם כל נילי, אם יש מפגע תדווחו עליו.

גב' חני בריגע:

לא, בלי קשר למפגע.

מר דני לוגסי:

אני רוצה להעיר, אם יש מפגעים, לא צריך תב"ר ולא צריך תקציבים. את מודיעה, מטפלים בזה.

גב' נילי אהרון:

אני אומרת שנעשה גם סיור ונראה גם עוד מקומות. אני לא יודעת אם החברה הכלכלית,

מר דני לוגסי:

אגב,

גב' נילי אהרון:

עשתה את זה. יכול להיות שהיא עשתה את זה טוב ויכול להיות שהיא עוד לא עשתה את זה. אני לא יודעת מה היא עשתה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי,

גב' נילי אהרון:

לכן אני אומרת ששווה,

מר דני לוגסי:

אני רוצה להעיר הערה קטנה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

שנייה, תן לה לסיים.

מר דני לוגסי:

משהו מאוד חשוב, כי אם יש מפגע לא צריך שאילתות ולא צריך תב"רים,

גב' נילי אהרון:

אתה צודק.

גב' חני בריגע:

ברור.

גב' נילי אהרון:

אתה צודק.

מר דני לוגסי:

אני מצלם, מעביר. השבוע שעבר היה איזה עץ ב-656 מול ה... לגזום אותו, הוא הפריע,

(מדברים יחד)

מר דני לוגסי:

רגע, תני לי לסיים. זה מאוד חשוב.

מר אריה אברהם:

יפה.

מר דני לוגסי:

ואמרתי לאריה העץ הזה ב-656, קומה ראשונה, זה מפגע. הם דאגו לגזום אותו.

מר אריה אברהם:

נכון.

מר דני לוגסי:

ובבית אשל, ב-506, שבוע שעבר ביקשתי את המנוף לגזום שם את שני העצים שהם מפגעים

מאוד-מאוד מסוכנים גם לאזור שמה, הוא מתנדנד שמה ושבוע הבא אנחנו מורידים.

גב' נילי אהרון:

אתה יודע, אתה יודע דני, אתה כל כך צודק, באמת שאתה צודק. אני פניתי כבר כמעט לפני חודש לטל לגבי הניסור של העצים בכביש הראשי. אתה יודע שהשקיעו 300 שקל על כל, על כל,

מר איתן דלח:

זה נושא אחר.

גב' נילי אהרון:

על כל פח כזה שבאו ועטפו את העצים והיה אישור רק ל-15 עצים לנסר,

גב' חני בריגע:

14.

גב' נילי אהרון:

14 עצים לעקור. אני ממתינה עד עכשיו לתשובה.

מר איתן דלח:

זה נושא אחר.

גב' נילי אהרון:

לא. אני מחכה, אני מחכה.

(מדברים יחד)

מר דני לוגסי:

זה לא מחדלים שלנו. זה מחדלים של ראש העיר הקודם.

גב' חני בריגע:

מה, הנתונים, עכשיו אני מראה לך. אתה מכותב לנתונים האלה.

גב' נילי אהרון:

אתה מכותב.

מר דני לוגסי:

זה לא מחדל שלנו.

גב' חני בריגע:

אתה מכותב.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

זה לא על סדר היום. אני לא מתייחסת לזה. כן חיים.

מר חיים בן אבו:

...

גב' חני בריגע:

לא, לא מאיתנו דווקא.

מר משה פרץ:

תעלי להצבעה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

חברים, מי בעד סעיף מספר 7? תב"ר מס' 1053

9 חברי מועצה בעד, חני ונילי מסרבות להצביע

גב' חני בריגע:

יש לך תיעוד של כל הכריתות.

סעיף 8 - תב"ר מספר 1054 – פינוי מפגעים ופסולת בניין

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי, סעיף מספר 8.

מר משה פרץ:

רגע, רגע, מי מתנגד?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

1054 – פינוי מפגעים ופסולת בניין. סכום התב"ר 150 אלף שקלים. אותו מקור תקציבי משרד

הפנים. שאלות?

גב' נילי אהרון:

כן.

גב' חני בריגע:

כן, בוודאי. הודענו, הודענו לפני, שבוע שעבר, נכון?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן,

גב' חני בריגע:

על הפסקה של פינוי פסולת בניין.

גב' נילי אהרון:

ביום שישי כי האתר נסגר.

גב' חני בריגע:

יפה, אז ה-150 אלף שקלים, מה, מה עושים איתם?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

ברגע שיש מפגעים בתוך הישוב, שאנשים השליכו פסולת למקום שאסור להשליך,

גב' חני בריגע:

בוואדיות,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

בוואדיות וכולי, אנחנו צריכים לפנות את זה.

גב' נילי אהרון:

לאן?

גב' חני בריגע:

זה רק, זה,

מר שמעון רוזיליו:

זה לא מכולות של ה...

גב' חני בריגע:

לא, אני יודעת שלא, זה רק מפגעים ופסולת בניין. של פסולת בניין.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מדויק.

גב' נילי אהרון:

לאן מפנים?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אנחנו עכשיו, מוטי הגזבר ידבר.

מר דני לוגסי:

לדימונה.

מר איתן דלח:

לא, דימונה. לדימונה מפנים.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

.. אנחנו כרשות לאן אנחנו מפנים,

מר איתן דלח:

כן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אז מוטי הגזבר יתייחס לכל התהליך כי יש לו גם נגזרות שחלות על התושבים. כן מוטי, בבקשה.

מר מוטי דהן:

נכון להיום יש מי שמשפץ או בונה, יכול לקבל שירות מקבלן פרטי. אני יודע ש... עושה את זה, מי שמעוניין. במקביל אנחנו מפרסמים מכרז לפינוי גרוטאות וגזם. אנחנו נפרסם גם לציבור באיזה ימים אנחנו נאסוף גרוטאות וגזם.

גב' חני בריגע:

רגע, מכרז לגרוטאות וגזם לא,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

עוד לא פרסם,

גב' חני בריגע:

סליחה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

עוד לא פרסם.

גב' חני בריגע:

לא, לא, אני יודעת שהוא לא פרסם. לא היה עד עכשיו.

מר שמעון רוזיליו:

כן, כן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לא היה.

(מדברים יחד)

מר מוטי דהן:

גם היום מפנים, אין שום בעיה.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

לשאלתך חני, זה קבלן מקומי. סליחה, זה עובד, זה בתוך המועצה.

מר מוטי דהן:

יש לנו טרקטור ועובד.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

כי היה פה אתר.

גב' חני בריגע:

נכון.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

היום אין אתר. יהיה לזה משמעות אחרת ולכן אנחנו נפרסם מכרז.

גב' חני בריגע:

אין בעיה.

מר מוטי דהן:

יש היום טרקטור כמו שהיה עד היום, טרקטור עם עובד שעושים סיבוב ואוספים את כל הגרוטאות והגזם ומרכזים את זה בכמה נקודות, ומהנקודות האלה אנחנו היינו מפנים את זה לאתר שלנו. עכשיו כשהאתר נסגר, אנחנו נפנה את זה לדימונה.

גב' חני בריגע:

אבל אתה אומר שהפינוי מעכשיו יהיה באמצעות קבלן חיצוני.

מר מוטי דהן:

מי שבונה או משפץ באופן פרטי,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

לא, את מדברת על המועצה?

גב' חני בריגע:

כן, על זה. אתה אומר,

מר מוטי דהן:

באמצעות משאיות אנחנו נפנה.

גב' חני בריגע:

אז זה יהיה באמצעות קבלן חיצוני.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' חני בריגע:

זאת אומרת שהעובד והטרקטור מה יהיה איתם?

מר מוטי דהן:

ימשיכו לפנות.

גב' חני בריגע:

ימשיכו, לא ייפגע ולא שום דבר.

מר מוטי דהן:

ברור.

מר איתן דלח:

הם יעבירו למקום מרוכז.

מר מוטי דהן:

הם אוספים את זה לנקודות מרוכזות ומהנקודות האלה אנחנו נפנה את זה לאתר מורשה או לדימונה.

גב' חני בריגע:

ומה זה אומר לגבי העלויות של המועצה שהיא תצטרך לפנות הכול החוצה?

מר מוטי דהן:

העלויות,

גב' נילי אהרון:

מה העלות?

גב' חני בריגע:

מה זה, במה זה כרוך? מה זה אומר?

גב' נילי אהרון:

מכולה, כמה,

גב' חני בריגע:

כפול, כפול 4, מה, זה בא לידי ביטוי בתקציב, הרי זה לא,

מר מוטי דהן:

זה תלוי בכמויות. אנחנו לא יודעים כרגע,

גב' נילי אהרון:

בטח, זה לפי טון זה הולך.

מר מוטי דהן:

זה לראות מה הכמויות.

גב' חני בריגע:

לא, אתה יודע מה הכמויות פחות או יותר, לפחות אם אתה אומר לפי 2018. ב-2018 עלה לך כך וכך, כי היה לך אתר פסולת ועובד וטרקטור.

מר מוטי דהן:

אני מאמין,

גב' חני בריגע:

השאלה כמה עכשיו.

מר מוטי דהן:

זה הוצאה נוספת של איזה 200-300 אלף שקל בשנה.

גב' חני בריגע:

זהו?

גב' נילי אהרון:

זה הכול?

מר מוטי דהן:

פסולת של המועצה.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אנחנו מדברים על המועצה בלבד.

מר מוטי דהן:

לא של ה,

גב' חני בריגע:

כן, כן.

מר מוטי דהן:

לא של תושבים פרטיים שבונים וקבלנים.

גב' חני בריגע:

לא, אני מדברת של המועצה בלבד.

מר מוטי דהן:

של המועצה בלבד, כן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

גב' חני בריגע:

אני אצביע נגד.

גב' נילי אהרון:

נגד.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

סעיף 8 תב"ר 1054 פינוי מפגעים ופסולת בניין מי בעד?

9 חברי מועצה בעד

חני ונילי נגד

סעיף 9 - תב"ר מספר 1055 – "רכישת מכולות פתוחות לפסולת בניין"

גב' טל אוחנה, רה"ע:

תב"ר מספר 1055 – "רכישת מכולות פתוחות לפסולת בניין". סכום התב"ר עומד על 349 אלף

שקלים. המקור התקציבי להם הוא משרד הפנים. שאלות?

גב' חני בריגע:

אותו, אותו דבר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה?

גב' חני בריגע:

זה הפעם מכולות. אם אנחנו כבר לא מספקים מכולות,

מר מוטי דהן:

אנחנו צריכים עדיין לרכז,

גב' נילי אהרון:

כמה יש לך היום?

מר מוטי דהן:

פסולת בניין וכולי.

גב' נילי אהרון:

כמה יש לך?

מר מוטי דהן:

מה.

גב' חני בריגע:

פסולת בניין של מי, של תושבים?

מר מוטי דהן:

לא שומע.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

לא, לא,

גב' חני בריגע:

היום יש כמה.

גב' נילי אהרון:

כמה יש לך היום מכולות?

מר מוטי דהן:

אין, הן הרוסות לגמרי. אנחנו הולכים למכור אותן. הן עושות נזקים בכביש.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' חני בריגע:

כל פעם כשמניחים אותן, הן הרוסות לגמרי.

גב' נילי אהרון:

או קיי, כמה יש?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

ראובן, כמה יש לנו?

מר מוטי דהן:

כמה יש?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

7.

מר ראובן דהן:

משהו באזור 6 בניין ועוד איזה 4 כאלה ש,

מר מוטי דהן:

7 גרוטאות.

גב' חני בריגע:

רגע, אז למה ישמשו החדשות?

מר מוטי דהן:

ישמשו לריכוז של פסולת.

גב' חני בריגע:

לא, גם תושבים,

מר מוטי דהן:

פסולת אלקטרונית אנחנו אוספים. אנחנו אוספים כל מיני גרוטאות בריכוזים מסוימים.

גב' חני בריגע:

את זה הבנתי.

מר מוטי דהן:

כן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

רק לנו, רק לשימוש המועצה.

מר מוטי דהן:

כן.

גב' חני בריגע:

לשימוש המועצה,

מר מוטי דהן:

את הדבר הזה ביקשנו,

גב' חני בריגע:

תתנו לי דוגמה איפה המועצה משתמשת ב,

מר מוטי דהן:

ליד האצטדיון לפני חודש.

גב' חני בריגע:

או קיי.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

... וכל מיני דברים מהבית. דברים כאלה. לא רק פסולת בניין.

מר מוטי דהן:

ושמים את זה.

גב' נילי אהרון:

כמה עולה מכולה?

מר מוטי דהן:

מה?

גב' נילי אהרון:

כמה עולה מכולה?

מר מוטי דהן:

לא יודע.

מר ראובן דהן:

בסביבות ה-15, זה גם יכול להגיע ל-25.

גב' נילי אהרון:

אז נגיד, 20, 20. יש פה 350 אלף שקל.

מר משה פרץ:

אז נעביר לקלי"פ מה שנשאר.

גב' נילי אהרון:

אני שואלת, משה תן לי שנייה לשאול, זה מתמטיקה בסיסית פשוטה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

350 אלף שקל, אתה טוען שזה בערך בין 15 ל-20. נגיד 20, בסדר? תעשה 350 חלקי 20, כמה מכולות זה יוצא לנו?

מר מוטי דהן:

300.

גב' נילי אהרון:

הרבה, הרבה יותר ממה שהיה למועצה הייתה, כשהיה לה אתר פסולת. נכון? וכשהיא הייתה מפנה פסולת בניין של תושבים.

מר מוטי דהן:

נילי, נילי, נילי,

גב' נילי אהרון:

אז אני שואלת שאלה, למה צריך כל כך הרבה כסף, אם בסופו של דבר המועצה לא, לא נותנת את השירות הזה לתושבים? תסביר לי.

מר מוטי דהן:

אני אענה לך.

גב' נילי אהרון:

אתה עכשיו קונה מכולות חדשות כשאתה לא נותן שירות לתושב?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

תני לו לענות בבקשה.

מר מוטי דהן:

אפשר לענות?

גב' נילי אהרון:

כן, בטח.

מר מוטי דהן:

תודה. הבקשה הזאת הגשנו אותה לפני יותר משנה וחצי. לא היה לנו מושג שהאתר ייסגר. זאת אומרת עכשיו ללכת לבקש הסבה, זה לאבד את הכסף. מה שאנחנו רוצים לעשות זה לרכוש מה שצריך, כמות שצריך, אנחנו נשב עם אגף שפ"ע ונראה מה הצרכים ואת היתר, אנחנו נבקש לרכוש מיכלי אשפה במקום מכולות פתוחות. אני מקווה שיאשרו לנו. או קיי?

גב' נילי אהרון:

מותר לך לעשות דבר כזה?

מר מוטי דהן:

אני אבקש. אני אבקש.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי, אנחנו עוברים, מי בעד? מי נגד? תב"ר מס 1055 רכישת מכולות פתוחות לפסולת בניין

9 חברי מועצה בעד

חני ונילי מסרבות להצביע

הצעות לסדר יום

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הצעת נושא לסדר יום מן המניין מספר 5.

מר שמעון רוזיליו:

זה בשקית נוספת בסוף. יש לכל אחד שקית נוספת ויש שם את ההצעות לסדר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

... בתאריך 9 במרץ 19 שבנדון. השתתפות בסבסוד של לחצי מצוקה לקשישים בירוחם. ..

התקיימה ביום 24 בפברואר 19 .. על ידי מנהל מחלקת הרווחה שנמצא איתנו כאן.

גב' נילי אהרון:

אהרון, הביאו לך במיוחד את הדבר הזה.

מר אהרון חמו:

...

גב' נילי אהרון:

לפחות משלמים לך שעות נוספות על זה?

מר אהרון חמו:

בטח.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

ברור.

מר אהרון חמו:

כן. כולנו מקבלים שעות.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

תציגי בבקשה את ההצעה לסדר היום שלך.

מר משה פרץ:

אני מביא הצעה, באמת, שכל אחד דירקטוריון פה. כל אחד שמזמין לפגישה, 500 שקל על פי החוק.

גב' חני בריגע:

כן, בטח.

מר אהרון חמו:

הגזבר.

מר משה פרץ:

הגזבר, יש כסף? תביא מהקל"פ.

(מדברים יחד)

גב' טל אוחנה, רה"ע:

יאללה, כן נילי. בבקשה.

גב' נילי אהרון:

טוב, ככה, אהרון, אנחנו דיברנו על, הייתה ועדה למיגור אלימות, נכון?

מר אהרון חמו:

כן.

גב' נילי אהרון:

אני בעצם רוצה קודם כל להגיד מאיפה זה נובע, מלבד מה שאמרת בוועדה. קודם כל לפי מה שאני מבינה, יש גורם מקצועי שאמור להתקין את הלחצני מצוקה. אני לא יודעת מה, באיזה אופן ההתקשרות שלו עם המועצה, זה גם לא מעניין אותי.

מר אהרון חמו:

אנחנו מקבלים שירות מעמותת גיל הזהב.

גב' נילי אהרון:

או קיי, אז לצורך העניין פנו מספר תושבים ואני יודעת שאתה גם מכיר את הסיפור הזה, ללחצני מצוקה, ניצולי שואה, שביקשו את הלחצני מצוקה. העברתם אותם, תלכו לבזק, תביאו את בזק, הביאו את כל האישורים שיש.

מר אהרון חמו:

לא, לא, לא,

גב' נילי אהרון:

הביאו את כל האישורים שיש.

מר אהרון חמו:

הסיבה היחידה שנותנים, שמפנים אותם לבזק, זה כשאין להם טלפון קווי בבית.

גב' נילי אהרון:

אבל נתנו את כל האישורים שיש קו, שיש הכול,

מר אהרון חמו:

כן,

גב' נילי אהרון:

ועדיין לא התקינו להם את הלחצן מצוקה. מדובר בקשישים ניצולי שואה שבוא נגיד כל יום שעובר וזה מסכן אותם שאין להם את הלחצן מצוקה הזה.

מר אריה דוקרקר:

תגידי לממשלת ישראל ...?

גב' נילי אהרון:

לא,

מר אריה דוקרקר:

לא, לא, לא צריך מצוקה.

מר משה פרץ:

אריה, אריה, רגע,

מר אריה דוקרקר:

שיביאו את הכסף הזה.

מר משה פרץ:

אריה רגע,

גב' נילי אהרון:

איזה כסף? מה זה קשור?

גב' חני בריגע:

כשהיא תהייה חברת כסף, היא תגיד להם.

גב' נילי אהרון:

מה זה קשור?

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

אני אומרת לך נכון ללפני שעה, עדיין לא הותקנו לחצני מצוקה אצל הקשישים האלה.

מר דני לוגסי:

אז צריך להביא את השמות, אני חושב,

גב' נילי אהרון:

השמות ידועים לאהרון.

מר איתן דלח:

תן לאהרון לענות.

מר דני לוגסי:

לא, אני גם יכול לענות כי אני מכיר את זה.

גב' נילי אהרון:

אין בעיה.

מר דני לוגסי: אני גם טיפלתי בלחצי מצוקה כשאורלי וכרמלה היו, תקשיב, כשאורלי וכרמלה

היו, אני טיפלתי בלחצני מצוקה לקשישים כשפנו אליי ובאתי לאורלי ואמרתי לה אורלי, ..

הקשיש, יש כאן איקס שהיא צריכה לחצני מצוקה. היא אומרת לי אני שולחת. היא תיאמה את

זה עם אהרון ואני טיפלתי בהרבה קשישים.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר איתן דלח:

מעולה.

גב' נילי אהרון:

אז אהרון,

מר דני לוגסי:

כרמלה הייתה איתה.

גב' נילי אהרון:

אני לא יודעת למה לוקח זמן. אני אתן לך את השמות ואתה תבדוק את זה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי.

גב' נילי אהרון:

בלי שום קשר, אל תגידי לי או קיי, יש לי את הזמן שלי להציע את ההצעה ואני אציע.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

את צריכה להגיד אותה באופן שהיא הצעה לסדר. זה לא שאילתא.

גב' נילי אהרון:

אני אגיד איך שאני רוצה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן, מה ההצעה?

גב' נילי אהרון:

אני אגיד איך שאני רוצה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה ההצעה שלך לסדר?

גב' נילי אהרון:

אני אגיד איך שאני רוצה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה ההצעה?

גב' נילי אהרון:

בקיצור אז, בעקבות גם פניות של תושבים,

מר דני לוגסי:

חברים,

גב' נילי אהרון:

גם לאחר הוועדה שהייתה, אתה הסברת שיש 120 הקצאות, תקשיבו חברי המועצה, זה נושא

הקשישים שנורא קרוב לליבכם,

מר משה פרץ:

אני ראיתי בפרוטוקול את כל הנתונים האלה של הוועדה הזאת.

גב' נילי אהרון:

אז או קיי,

מר משה פרץ:

אז זה לא משהו חדש.

גב' נילי אהרון:

מה?

מר משה פרץ:

דיברתם על זה לפני שבוע.

גב' נילי אהרון:

לא, ממש לא.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

זה היה בוועדת מיגור אלימות שהיא שמעה את זה.

מר משה פרץ:

אה,

גב' נילי אהרון:

זה לא היה בוועדה.

מר משה פרץ:

אני שמעתי. טוב, או קיי.

גב' נילי אהרון:

בכל מקרה, ישנם הקצאות ל-120 לחצני מצוקה.

מר אהרון חמו:

120 בתי אב וקהילה תומכת.

גב' חני בריגע:

אהרון, לא שומעים אותך.

גב' נילי אהרון:

120 בתי אב.

מר אהרון חמו:

יש לנו אישור ל-120 בתי אב וקהילה תומכת.

גב' נילי אהרון:

או קיי, מצוין. עכשיו, אני שאלתי אותך, אתה אמרת לי שכרגע יש רק 80 שמנצלים את זה.

מר אהרון חמו:

80 בתי אב מחוברים, כן.

גב' נילי אהרון:

נכון. אז אנחנו בעצם, ההצעה שלנו היא כזאת. א', ואני חושבת שזה משהו שעל אף המשמעת הקואליציונית שלכם, תשמעו טוב ואולי כן תצביעו בעד זה,

גב' חני בריגע:

קרה פעם.

גב' נילי אהרון:

רק שזה היה של החדרים. שקודם כל שיהיה פרסום בעברית וברוסית. לודה, את יכולה לשמוע גם,

גב' לודדה שטיוולמן:

אני מקשיבה.

גב' נילי אהרון:

אה, יופי, בעברית וברוסית מדי רבעון בכל האמצעים שאפשר.

מר חיים בן אבו:

למה לא במרוקאית גם?

גב' נילי אהרון:

גם במרוקאית. אתה צודק.

גב' לודדה שטיוולמן:

וגם בהודית.

גב' נילי אהרון:

נכון. בכל השפות הרלוונטיות על מנת למצות את הניצול הזה של ההתקנים. זה דבר ראשון. דבר שני, כששאלתי אותך איך זה הולך מבחינת התשלום, טל תקשיבי לי, הקשישים נורא חשובים לך אז תקשיבי,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אני פשוט דוחה בכמה דקות את ה...,

גב' נילי אהרון:

או קיי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

אתה אמרת לי שבעצם איך שהם משלמים את זה, זה אם זה אנשים של ביטוח לאומי אז ביטוח לאומי מסבסד אותם ובמקסימום השתתפות עצמית זה 20 שקל לחודש.

מר אהרון חמו:

לא, זה 20 שקל לניצולי שואה.

גב' נילי אהרון:

לניצולי שואה.

מר משה פרץ:

45 לרגיל, הלאה.

גב' נילי אהרון:

45 זה רגיל.

מר אהרון חמו:

וזה מדורג,

גב' נילי אהרון:

פרטי,

מר אהרון חמו:

וזה מדורג לפי הכנסה.

גב' נילי אהרון:

נכון.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

עכשיו,

מר אהרון חמו:

עד 100 שקל. 100 שקל זה העלות המלאה.

גב' נילי אהרון:

או קיי,

גב' חני בריגע:

זאת אומרת שמי שאין לו לא מזה,

מר אהרון חמו:

מי שאין לו סבסוד מאף גורם,

גב' חני בריגע:

צריך לשלם 100 שקלים.

גב' נילי אהרון:

100 שקל לחודש.

מר אהרון חמו:

לחודש.

גב' נילי אהרון:

1,200 שקל בשנה.

מר אהרון חמו:

בשנה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

נכון. במסגרת כל הרצון הטוב ובאמת יש רצון טוב לבוא ולסייע לנושא הזה של הקשישים, אני חושבת שההקצאה של 50 אלף שקלים בשבילי, יכול להיות שעם הפרסום שנעשה יצמצם וייתן לזכאים שאולי לא צריכים את הסבסוד ואז להגיע אולי ל-100 בתי אב, אבל להקצות 50 אלף שקלים לטובת סבסוד לאותם קשישים שכביכול לא עומדים במבחן ההכנסה. עכשיו, חשוב להגיד משהו על העניין הזה ואהרון תקן אותי אם אני טועה. מבחן ההכנסה וזה גם סוגיה למשל שנידונה גם בנושא הזה של בית גיל הזהב.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אה, אה,

גב' נילי אהרון:

יש אנשים שיכול להיות במבחן ההכנסה לא מגיע להם את הסבסוד, אבל זה לא אומר שאלה אנשים שיושבים על ערמות של כסף ונופשים כל יום באיזה, ואתה מכיר את השמות ואתה יודע.

מר אהרון חמו:

ויש גם כאלה שיושבים על ערמות של כסף.

גב' נילי אהרון:

אבל, אבל,

מר אהרון חמו:

יש.

גב' נילי אהרון:

אלה שבאמת צריכים את זה,

מר אהרון חמו:

כן,

גב' נילי אהרון:

ואתה יודע את זה ואם כבר בהשתתפות היומית שם וגם בבית גיל הזהב שרוצים להשתתף ואם זה יהיה לפרטיים המחיר יעלה, כולל גם הלחצני מצוקה. אני חושבת שמשה, אתה, איך הגדרת את זה? ראש המינהלת של הקשישים?

מר משה פרץ:

ראש מינהלת הוותיקים.

גב' נילי אהרון:

ראש המינהלת של הוותיקים.

מר אהרון חמו:

הוותיקים, לא אומרים קשישים.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר משה פרץ:

אנחנו מכבדים כל אדם.

גב' נילי אהרון:

כן, אזרחים ותיקים, ראש המינהלת של האזרחים הוותיקים, אז אני מבקשת שאולי,

מר משה פרץ:

אבל נילי, בואי נגיד שאת,

גב' נילי אהרון:

כן.

מר משה פרץ:

נמשיך עם הרעיון.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר משה פרץ:

איזה כלים יש לנו לקבוע, את אומרת שיש קשיש או ותיק שיש לו הרים של כסף ויש אחד שלא,

אבל לכולנו יש רק כלים ברורים איך אנחנו קובעים מי יכול לקבל ומי לא.

גב' נילי אהרון:

אני אגיד לך.

מר משה פרץ:

שנייה, שנייה,

גב' נילי אהרון:

אתה שאלת שאלה, אני אענה לך.

מר משה פרץ:

לא, רגע, רגע,

גב' נילי אהרון:

כן.

מר משה פרץ:

הפן האנושי של כולנו, הוא נטייה אוטומטית לסייע לקשיש. כולנו.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר משה פרץ:

למה? יש לנו אמפטיה, אנחנו מבינים, קשה הכול. אנחנו, כשהולכים להוציא כסף ציבורי, אתה חייב לקבוע איזה קריטריונים שאיתם אנחנו מתקדמים. עכשיו, מה קורה לנו? הקשיש הזה בא ואומר, אני אומר לך שאני מוכן מכיסי כבר להתחייב בפורום הזה לממן 5 מנויים. בסדר?

גב' נילי אהרון:

אתה לא צריך,

מר משה פרץ:

כל חודש,

גב' נילי אהרון:

אתה לא צריך,

מר משה פרץ:

לא, כן צריך, עד כדי כך.

גב' נילי אהרון:

זה צריך לבוא בצורה ממוסדת משה.

מר משה פרץ:

יופי. אז כשאתה מתעסק עם משהו ממוסד, אתה חייב לקבוע קריטריונים.

גב' נילי אהרון:

אז הנה, אני באה אליך,

מר אהרון חמו:

קריטריונים מאוד ברורים.

גב' נילי אהרון:

מה שאני שאלתי,

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

תקן אותי אם אני טועה אהרון, אז שנייה, תקן אותי אם אני טועה. במבחן ההכנסה מסתכלים רק על ההכנסות ולא על ההוצאות.

מר אהרון חמו:

נכון.

גב' נילי אהרון:

זאת אומרת של,

מר אהרון חמו:

בכל דבר.

גב' נילי אהרון:

תן לי שנייה. אני אסיים, אני אגיע בדיוק לנקודה ואני פונה פה, אני פה הכי צעירה. או קיי? אז לי יהיה עוד זמן עד שאני אגיע לשם. אתם יותר קרובים לזה, אז אם תוכלו להקשיב לזה, אז אולי תקשיבו לזה ביותר מאמץ.

גב' חני בריגע:

קשה לנו ...

גב' נילי אהרון:

כאשר, כאשר יש הוצאות, למשל אם היא לוקח לדוגמה פיליפינית,

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

למשל אם היא לוקחת עובדת זרה אותה קשישה ולמשל אם יש לה טיפולים רפואיים ותרופות מאוד יקרות, אז לצורך העניין גם אם ההכנסה שלה מעל מבחן ההכנסה, נגיד 7 אלפים שקל, 8 אלפים שקל, 10 אלפים שקל, אבל מתוכם נשאר לה 1,000 שקל בסופו של יום בחודש להתקיים ולקנות את החלב ואת הלחם והכול, אז אני חושבת שאתה יודע, אתה צודק משה. צריך לעשות מבחן הכנסה אל מול הוצאות, וביטוח לאומי לא עושה הכנסה מול הוצאות וזה אחד ה,

מר משה פרץ:

אז אנחנו צריכים ...

גב' נילי אהרון:

אגב, אגב, זו הנקודה, זו הנקודה,

מר אהרון חמו:

אפשר הערה?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר אהרון חמו:

קשיש שיש לו, סתם, לצורך העניין, פיליפינית או מטפלת צמודה, הוא לא צריך לחצן מצוקה. יש לו מישור שיכול להתקשר במידה וקורה משהו.

גב' נילי אהרון:

כן, או קיי, ואם יש לו רק לכמה שעות שהוא מביא מישור?
(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

לא, בסדר, אבל אהרון, אהרון, אתה מצמצם את קהל היעד, זה טוב.

מר אהרון חמו:

בסדר.

גב' נילי אהרון:

תעשה קריטריון לפי הכנסות והוצאות.

גב' חני בריגע:

אז אתה יכול אחד הקריטריונים שאין לו מטפלת צמודה.

מר משה פרץ:

מה לוקחים בהוצאות נילי? מה ניקח בהוצאות?

גב' חני בריגע:

את כל ההוצאות.

גב' נילי אהרון:

הנה, נמצא פה אדון אריה דוקלקר. כשיושבים בוועדת הנחות של ארנונה, או קיי? יושבת גם כרמית, שוקלים את כל השיקולים.

מר משה פרץ:

מסכים.

גב' נילי אהרון:

את כל השיקולים.

מר משה פרץ:

מסכים.

גב' נילי אהרון:

את כל ההוצאות, את המקרים החריגים,

מר משה פרץ:

לא,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

... מעוגן בחוק.

מר משה פרץ:

לא,

גב' נילי אהרון:

שנייה,

מר משה פרץ:

נילי, אז דקה,

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

הקריטריונים האלה מתואמים עם משרד הרווחה.

גב' חני בריגע:

לא, אבל אנחנו מדברים לא על ...

מר משה פרץ:

תראו לנו מקרה, אהרון, תראו לנו מקרה אמיתי, שהבחור באמת בדקתם זכאות הוא גבולי, יש

לו הוצאות ויש בעיה אמיתית והוא צריך,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

ולמצוא לזה פיתרון.

מר משה פרץ:

ואנחנו לא יכולים לתת מענה.

גב' נילי אהרון:

למה למצוא לזה פיתרון? למה זה צריך להיות,

מר אהרון חמו:

זה לא תמיד עניין של חוסר.

מר משה פרץ:

כן.

גב' חני בריגע:

או קיי.

מר אהרון חמו:

לפעמים זה פשוט הרגל של אנשים שלא אוהבים לשלם על מה שהם מקבלים.

מר משה פרץ:

כן.

גב' חני בריגע:

אבל זו אחת התשובות הכי בעייתיות שאפשר לתת אהרון ואני בטוחה שהיא מסתמכת על מקרים אמיתיים.

מר אהרון חמו:

בואי ניקח לדוגמה את מרכז יום לקשיש. אם הקשישים היו משלמים את מה שהם היו צריכים לשלם,

גב' חני בריגע:

זה הנושא הבא.

מר אהרון חמו:

אז אולי אני אבין.

גב' נילי אהרון:

אבל אתה יודע מה הבעיה? אתה יודע מה הבעיה אהרון?

מר אהרון חמו:

נו,

גב' נילי אהרון:

אני מסכימה איתך, ההערה של טל, אתה יודע למה? כי תמצאי לי את הבן אדם הזה, היא אומרת, תמצאי לי את הבן אדם הזה שצריך את העזרה, הוא יבוא אליי ונסדר את זה. זה לא עובד ככה. ככה קרה במשך שנים,

מר אהרון חמו:

אנחנו עושים,

גב' נילי אהרון:

תן לי לסיים. ככה קרה,

גב' חני בריגע:

זה קרה ... במרכז.

גב' נילי אהרון:

.. גיל הזהב שכל מי שרצה והיו מסדרים וזה ונתנו להוא הנאה ולהוא הנחה,

גב' חני בריגע:

זה צריך להיות שקוף.

גב' נילי אהרון:

זה לא יכול להיות,

גב' חני בריגע:

זה צריך להיות עם קריטריונים.

גב' נילי אהרון:

זה לא יכול להיות שבן אדם שאני לא נכנסת לו לכיס בכלל, ששילם במשך שנים 30 שקלים ביום, פתאום צריך לשלם 100 שקל כשייכנס קבלן חדש. או קיי? למה? המועצה הרגילה אותם.

מר משה פרץ:

לא המועצה.

גב' נילי אהרון:

כן המועצה.

מר משה פרץ:

לא המועצה.

גב' חני בריגע:

רגע, רגע, זה הנושא הבא.

גב' נילי אהרון:

זה הנושא הבא.

גב' חני בריגע:

שנייה, שנייה, זה הנושא הבא.

(מדברים יחד)

גב' חני בריגע:

טל, טל, טל,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

בואו תגידו את ההצעה שלכם.

גב' חני בריגע:

זה הנושא הבא.

(מדברים יחד)

גב' טל אוחנה, רה"ע:

רגע, איתן יש לו הערה בנושא.

מר איתן דלח:

אני חושב שההצעה שהגישה האפוזיציה בשמחה תגיע למשה במסגרת המינהלת שלו ובמסגרת הראיה הכוללת של הטיפול בקשישים ייקחו את זה גם בחשבון. לא רלוונטי לעשות את זה כהצבעה נקודתית,

גב' נילי אהרון:

אתה יכול להגיד מה רלוונטי ומה לא רלוונטי.

גב' חני בריגע:

עוד פעם לא רלוונטי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי.

גב' נילי אהרון:

זכיתי להביא את זה להצבעה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

נילי, נילי,

גב' נילי אהרון:

תביאי את זה להצבעה.

גב' חני בריגע:

רגע, שנייה, אני רוצה לבקש משהו.

גב' נילי אהרון:

כרמית, הוא יכול להביא להצבעה את זה?

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

לא, הוא יכול להתנגד.

גב' נילי אהרון:

אין בעיה, אבל שנייה, תני לי להגיד על מה אני רוצה להצביע.

גב' חני בריגע:

הוא יכול להתנגד, הוא לא יכול להגיד שזה לא רלוונטי.

גב' נילי אהרון:

אין בעיה.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

לא, הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה.

מר משה פרץ:

למה? זכותו.

מר איתן דלח:

זכותי להגיד.

גב' נילי אהרון:

אין בעיה איתן.

מר איתן דלח:

אני פתחתי בזה שזה מאוד רלוונטי הנושא.

גב' נילי אהרון:

משה, משה,

מר איתן דלח:

לא הצעתי נגד.

גב' נילי אהרון:

קודם כל אני מבקשת מחברי המועצה, דני, אני מבקשת מכולכם לפחות על הסעיף הראשון, שצריך שתהייה, שיהיה פרסום בכל השפות לכל הקשישים אחת לרבעון. שזה יהיה משהו שהוא הוגן בהחלטה. אני מבקשת שתצביעו על כך. כמו כן כפי שהסברתי, אני מבקשת להקצות 50 אלף שקלים בשביל לממן את הסבסוד לאותם קשישים כדי להגיע ל-120. תעשו חושבים עם עצמכם, עם כל הרצון,

מר משה פרץ:

נילי, שמענו, שנייה רגע. אהרון, אנחנו מבקשים כמינהלת הקשישים, בשם ראש המועצה,

גב' חני בריגע:

מי במינהלת?

מר משה פרץ:

שנייה.

גב' חני בריגע:

אני יכולה לשמוע מי במינהלת?

מר משה פרץ:

דקה, דקה, אני אענה לך.

גב' חני בריגע:

מי במינהלת?

מר משה פרץ:

חני,

גב' חני בריגע:

אני רוצה לדעת מי במינהלת.

מר משה פרץ:

חני, תיכף אני אענה לך. אל תעשי את זה ככה, זה לא יפה.

גב' חני בריגע:

לא, אני רוצה לדעת.

מר משה פרץ:

לא עם הידיים. לא מימיקה, בבקשה לדבר.

גב' חני בריגע:

לא,

מר משה פרץ:

אז תשמעו,

גב' חני בריגע:

אתה בגיל שלך מימיקה, אני בידיים עושה את זה.

מר משה פרץ:

בבקשה.

גב' חני בריגע:

כל אחד והמימיקה שלו. דבר.

מר משה פרץ:

כן. אהרון, אנחנו מבקשים באמת, יש סקר שיוצא לדרך עכשיו.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

נכון.

מר משה פרץ:

דובר היום בבוקר ואתמול ובשבוע שעבר, אני מבקש באמת לקבל,

גב' חני בריגע:

גם לפני חודשיים.

מר משה פרץ:

חבר'ה, להכין סקר יסודי שייתן לנו את הנתונים האמיתיים ונעשה את החתכים, זה לוקח זמן.

גב' חני בריגע:

אה, אה,

מר משה פרץ:

מה לעשות. אנחנו מבקשים להכניס את השאלה הזאת והשאלה הזאת תישאל האם יש לחצן מצוקה או לא.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

יש שם לדעתי.

מר משה פרץ:

כן, ראיתי. ברוסית, זאת אומרת אם נכנסים לבית של רוסי, לשאול את זה ברוסית.

גב' נילי אהרון:

כן, אבל עד אז למה לא לקבל את ההצעה הזו משה?

מר משה פרץ:

דקה, תני לי, תני לי לסיים שנייה.

גב' נילי אהרון:

....

מר משה פרץ:

תני לי לסיים,

גב' נילי אהרון:

בעלון הזה שיצא, 8 עמודים ועוד 2 עמודים ב... על הקשישים.

מר משה פרץ:

לא, דקה, רגע, תני לי לסיים.

מר חיים בן אבן:

....

(מדברים יחד)

מר חיים בן אבן:

תני לי לסיים.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

קדימה.

מר משה פרץ:

רגע, רגע, אנחנו מקבלים, שנייה,

גב' חני בריגע:

למה? זו הייתה דווקא הערה ...

מר משה פרץ:

זה לא החלטה, זה לא כלום. תנו לי לסיים. אני חושב שזה לא צריך החלטה.

גב' לודדה שטיוולמן:

תנו למשה, לא שומעים אותו.

מר משה פרץ:

לא צריכים החלטת מליאה רבותיי. יש פה הנחיה לגורמים המקצועיים. יתרה מכך,

גב' נילי אהרון:

אז תצביע נגד.

מר משה פרץ:

שנייה, לא, לא, לא, לא,

גב' נילי אהרון:

אז תצביע נמנע.

מר משה פרץ:

אני, לא, אני הולך להציע הצעה נגדית, רגע.

מר דני לוגסי:

הוא מכין משהו.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן, מה ההצעה הנגדית?

מר משה פרץ:

ההצעה הנגדית שלנו כך.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר משה פרץ:

אנחנו נמשיך בסקר הממש, העומק הזה שאנחנו עושים,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן,

מר משה פרץ:

ולחכניס את הנושא של לחצני מצוקה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הוא נמצא שם.

מר משה פרץ:

בצורה,

גב' נילי אהרון:

היא אמרה לך שזה נמצא.

מר משה פרץ:

רגע, רגע, בצורה מודגשת ובולטת על מנת,

(מדברים יחד)

מר משה פרץ:

רגע, תנו לי לסיים.

גב' נילי אהרון:

אבל משה,

מר משה פרץ:

רגע,

(מדברים יחד)

מר משה פרץ:

רגע, מודגשת, אמרתי בולטת מודגשת,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

מר משה פרץ:

היות,

גב' חני בריגע:

למי? לסוקר?

גב' נילי אהרון:

אברהם, אברהם,

מר משה פרץ:

דקה, דקה,

גב' נילי אהרון:

תגיד לי שאלה.

גב' חני בריגע:

משה, אתה עכשיו מנסה לשנות,

מר משה פרץ:

לא,

(מדברים יחד)

מר משה פרץ:

רגע, רגע, אהרון, לא, לא, רגע,

מר אהרון חמו:

... פרסום.

גב' נילי אהרון:

אז תעשה את זה.

מר משה פרץ:

אז רגע,

מר אהרון חמו:

.. תומכת כבר יותר מ-10 שנים.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר אהרון חמו:

מפרסומים לא מגיעים קשישים.

מר משה פרץ:

דקה, לא, לא, אהרון,

גב' נילי אהרון:

למה לא?

מר משה פרץ:

אני רוצה ללכת.

מר אהרון חמו:

הבית של הקהילה התומכת מכתת רגליים,

גב' חני בריגע:

ממש.

מר אהרון חמו:

מבקר אצל הקשישים,

גב' חני בריגע:

טוב.

מר אהרון חמו:

מנסה לשכנע.

(מדברים יחד)

מר משה פרץ:

לא, לא, לא, אני רוצה לחזור להצעה. רגע, רגע,

מר אהרון חמו:

בתחום של הקשישים פרסמו.

מר משה פרץ:

שמענו את ההצעה. אני רוצה להעלות הצעה אהרון.

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

מה ההצעה הנגדית? זה אתם עושים פעם בקדנציה.

מר משה פרץ:

ההצעה שלי היא כזאת. זה לא הצעה נגדית.

גב' נילי אהרון:

אבל כל שנה יש עוד קשישים. מה הבעיה שזה יהיה מפורסם?

(מדברים יחד)

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אפשר לתת למשה לדבר?

מר משה פרץ:

רבותי, ההצעה שלי היא לא נגדית ולא כלום. ההצעה שלי היא כזאת.

גב' נילי אהרון:

כן.

מר משה פרץ:

במסגרת הסקר, הנושא של לחצני מצוקה יקבל הבלטה והדגשה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אין בעיה.

מר משה פרץ:

בנוסף, בנוסף מי שעורך את הסקר הזה, תחת השאלה הזאת,

גב' חני בריגע:

מי עורך אותו באמת?

מר משה פרץ:

שנייה, לא להפריע, שנייה רגע, לא להפריע.

גב' חני בריגע:

טוב.

מר משה פרץ:

תחת השאלה הזאת, הסוקר מתבקש לשאול שאלות אינפורמטיביות ולשכנע את הקשיש/קשישה בצורך בלחצן מצוקה. מעבר לאינפורמציה שהוא מביא, אני רוצה שהוא יהיה סוכן מכירות לנושא לחצן מצוקה.

גב' חני בריגע:

זה כמו לדחוף לו מוצר.

גב' נילי אהרון:

שנייה משה, הצעת הצעה.

מר חיים בן אבו:

אם הם רוצים.

גב' חני בריגע:

לא, מה זה רוצים? זה נשמע לך כמו הצעה רצינית?

מר משה פרץ:

מאוד, מאוד. אז מי יעשה את זה? מי יעשה את זה חני?

גב' חני בריגע:

אני שאלתי,

מר משה פרץ:

מי עושה את זה היום?

גב' חני בריגע:

אני שאלתי מי עושה.

מר משה פרץ:

לא, מי עושה היום את הנושא של לחצן מצוקה?

גב' חני בריגע:

אבל אני רוצה,

מר משה פרץ:

אב הבית עובר לאנשים ואומר להם רבותיי, בואו תתחברו, בואו תתחברו, בואו תתחברו. זה סוכן מכירות. מה זה ה.. הזאת?

גב' חני בריגע:

יש לי שאלה אחרת. מי עושה את הסקר משה?

מר משה פרץ:

צוות שנבנה כרגע בשיתוף תנועות נוער.

גב' חני בריגע:

אה, אה, לא סקר רציני?

מר משה פרץ:

כן, כן.

גב' חני בריגע:

או קיי.

מר משה פרץ:

ישיבת ההסדר, אנשים מבוגרים.

גב' חני בריגע:

זה סקר.

מר משה פרץ:

מדריכים, בנות ...

גב' חני בריגע:

חשבתי שבאת לי עם מכון סקרים.

מר משה פרץ:

אוי נו באמת, אנחנו במסע בחירות של הליכוד עכשיו?

גב' נילי אהרון:

מה הקשר?

גב' חני בריגע:

מה הקשר לליכוד אלוהים אדירים.

גב' נילי אהרון:

מה הקשר?

גב' חני בריגע:

אתה עף פה על עצמך על המינהלת שלך,

מר משה פרץ:

מאוד, מאוד.

גב' חני בריגע:

עף על הסקר. ובסוף אתה ... בני נוער,

מר משה פרץ:

אני גאה בזה. אני מבטיח לך שנצליח לעשות את זה.

גב' חני בריגע:

ואם אתה רוצה לעשות את זה רציני,

מר משה פרץ:

מאוד, מאוד.

גב' חני בריגע:

אז בסדר. זה חובבני.

מר משה פרץ:

מאוד, מאוד. אני חושב שכל ה,

גב' חני בריגע:

עכשיו לא ענית לי מי במינהלת.

מר משה פרץ:

אני לא צריך לענות לך.

גב' חני בריגע:

למה?

מר משה פרץ:

תיכנסו לאתר,

גב' חני בריגע:

זה סוד?

מר משה פרץ:

אני לא זוכר.

גב' חני בריגע:

לאתר של המועצה אתה מפנה אותי?

מר משה פרץ:

אני לא זוכר.

גב' חני בריגע:

אמיתי?

מר משה פרץ:

אני לא זוכר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אני אגיד לך מי יושב במינהלת.

גב' חני בריגע:

תגידי לי מי במינהלת.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

נציגי אגף הרווחה, קרן הצדקה, חברי המועצה.

גב' חני בריגע:

אין שמות לאנשים?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אני יכולה להגיד לך את השמות של האנשים.

גב' חני בריגע:

אני אשמח.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

קוראים להם אהרון חמו,

גב' חני בריגע:

כן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

איילה רובין, מירי אלקסנברג, הרב אודי רץ,

גב' חני בריגע:

רץ.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

חבר המועצה משה פרץ, סגן ממלא מקום ראש המועצה, מחזיק תיק הרווחה הרב אריה אברהם, ראש המועצה יושבת גם.

גב' נילי אהרון:

ואין שום ייצוג לעולים, נכון?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה זה?

מר משה פרץ:

למה? לודה ישנה.

גב' נילי אהרון:

אבל היא לא ...

מר משה פרץ:

היא שכחה. היא שכחה.

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

בדיוק שכחנו אותה.

מר משה פרץ:

אני אשמח להכניס אותה.

גב' נילי אהרון:

אל תככיך את זה, אני מבקשת.

מר חיים בן אבן:

לא, למה להודים אין ייצוג?

גב' נילי אהרון:

אל תככיך את זה, אתה יודע למה?

גב' חני בריגע:

זה הסקר הרציני. בסדר.

גב' נילי אהרון:

אתה יודע למה?

גב' חני בריגע:

הבנו את העניין.

גב' נילי אהרון:

אתה יודע למה? כי זה מראה שזה שליפות מהמותן.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אה, בסדר.

(מדברים יחד)

גב' נילי אהרון:

כי אם יש לך פה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי,

גב' נילי אהרון:

כמו שאת טוענת,

מר משה פרץ:

פעם הבאה ...

גב' טל אוחנה, רה"ע:

הצעה לסדר, כן, מה ההצעה שלך?

גב' נילי אהרון:

אז ההצעה היא כזאת.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה ההצעה שלך לסדר?

גב' נילי אהרון:

שנייה, תני לי להגיד.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

קדימה.

גב' נילי אהרון:

ההצעה, אל תגידי לי קדימה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

קדימה.

גב' נילי אהרון:

לא, את לא תגידי לי קדימה.

מר משה פרץ:

לא חבר'ה,

גב' טל אוחנה, רה"ע:

נילי מה ההצעה שלך?

גב' נילי אהרון:

את לא תדברי אליי ככה טל. תירגעי, הכול בסדר.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

מה ההצעה שלך?

גב' נילי אהרון:

תירגעי. תירגעי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

את מוכנה להגיד לי מה ההצעה?

גב' נילי אהרון:

את לא תגערי בי. את לא תגערי בי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

או קיי, חברים,

גב' נילי אהרון:

את לא תגערי בי.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

אני סוגרת את הישיבה.

גב' נילי אהרון:

את לא יכולה לסגור את הישיבה.

מר משה פרץ:

תודה רבה.

גב' נילי אהרון:

סליחה.

מר משה פרץ:

תודה רבה.

גב' נילי אהרון:

כרמית,

גב' לודדה שטיוולמן:

תודה רבה.

גב' נילי אהרון:

כרמית, באמת?

גב' טל אוחנה, רה"ע:

כן.

גב' נילי אהרון:

היא יכולה לסגור את המליאה בלי ההצעה לסדר השנייה?

מר שמעון רוזיליו:

אין שום בעיה.

גב' נילי אהרון:

כרמית,

גב' חני בריגע:

כרמית, אפשר את תגובתך?

גב' נילי אהרון:

כרמית, תתני את תגובתך עכשיו בבקשה.

גב' טל אוחנה, רה"ע:

קדימה.

גב' נילי אהרון:

כרמית, מותר? כרמית, כרמית אני שואלת אותך.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אף פעם לא נתקלתי. אבל ראש המועצה היא זו שמנהלת את ישיבות המועצה.

גב' נילי אהרון:

על מה? לא הייתה הערה, לא כלום. סתם היא מקימה את כולם? ככה זה מתנהל.

מר שמעון רוזיליו:

כן.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

את רוצה שאני אגיב בשמה?

גב' נילי אהרון:

אני שואלת אם זה חוקי.

עו"ד כרמית אהרון אמונה:

אז אני מסבירה לך שמי שמנהלת את ישיבות המועצה זו ראש המועצה.

גב' נילי אהרון:

ומותר לה לפזר את המליאה ככה?

מר שמעון רוזיליו:

כן, מותר לה.

גב' נילי אהרון:

מותר לה לפזר את המליאה בלי ההצעות לסדר?

מר שמעון רוזיליו:

אני עונה שמותר.

גב' נילי אהרון:

אותך לא שאלתי.

מר שמעון רוזיליו:

אני עונה לך. היא לא יודעת. אני עונה.

גב' נילי אהרון:

בקיצור ככה מתנהלת המועצה.

מר שמעון רוזיליו:

הגיע הזמן.

גב' נילי אהרון:

הגיע הזמן. ככה מתנהלת המועצה. היא מפזרת את המליאה בלי סמכות חוקית. אולי צריך לעשות פה רון קובי בירוחם. צריך לעשות רון קובי ולהראות איך המליאה הזו מתנהלת. לא ייתכן שבאים ומקימים את כל הקואליציה ומפסיקים מליאת מועצה באמצע.

בברכה

שמעון רוזיליו
מנכ"ל המועצה
מועצה מקומות ירוחם

שמעון רוזיליו
מנכ"ל המועצה

טל אוחנה
ראש המועצה